

တဒင်္ဂီ နိဗ္ဗုတိ

“တဒင်္ဂီအားဖြင့် ငြိမ်းတာ ...”

ရှုမိတဲ့ ပိပဿနာကုသိုလ်တစ်စိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ရှုမိတဲ့ အာရုံခံအိုင်တွဲ ကိလေသာတစ်စိတ်
ငြိမ်းတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် ငြိမ်းခြင်းပါ။
အရိယာမဂ်ဖြင့် အစဉ်အတစဉ် ငြိမ်းခြင်းမဟုတ်ပါ။
ပိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် တစ်ခဏငြိမ်းခြင်းပါ။
တဒင်္ဂီငြိမ်းအေး ချမ်းသာနေတဲ့ သဘောပါပဲ။

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ ၊ သဲအင်းဂူဝိပဿနာ ကမ္ပဋ္ဌာန်းရိပ်သာများ၏အမိပတိ
ပြည်တွင်းပြည်ပ သာသနာပြု ဗဟာကမ္ပဋ္ဌာနာစရိယ
ဆရာတော် အဋ္ဌန္တဝိဇ္ဇာဓိပတိ
မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူမြို့၊
ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် သဲအင်းဂူဝိပဿနာ ၇-ရက်အဓိဋ္ဌာန်တရားစခန်းပွဲ၌
ဟောကြားတော်မူအပ်သော

တိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်

ရှုကွက်တရားတော်

အသံဖုန်းဆက်သွယ်ရန် ဝန်ဆောင်မှုများ
ပေးသော ကုမ္ပဏီများ၏ အသံဖုန်း
ဆက်သွယ်မှုများကို စောင့်ကြည့်ရန်

အသံဖုန်းဆက်သွယ်မှုများကို
စောင့်ကြည့်ရန် အသံဖုန်းဆက်သွယ်မှု
အသံဖုန်းဆက်သွယ်မှုများကို

အသံဖုန်းဆက်သွယ်မှုများကို
စောင့်ကြည့်ရန် အသံဖုန်းဆက်သွယ်မှု

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၂၀၁၇-ခုနှစ် ၊ ဇူလိုင်လ ၊ ပထမအကြိမ်
(ဓမ္မဒါန)

အတွင်းစာသားကြီးကြပ် ♦ မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
ဘဒ္ဒန္တဓမ္မသာမိ

ကွန်ပျူတာစာစစ်နှင့်ဒီဇိုင်း ♦ ဓမ္မဗျူဟာ-ဒေါ်ဌေးဌေးအောင်
ဓမ္မဗျူဟာ-ဒေါ်ဇင်ဝါမြင့်

ပုံနှိပ်သူနှင့်စာအုပ်ချုပ် ♦ ဒေါ်လှလှမြိုင်(၀၀၁၁၆)
မိဘမေတ္တာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်-၅၄၄၊ အင်းတော်လမ်း၊
စက်မှုဇုန်(၂)၊ တောင်ဒဂုံမြို့သစ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးကျော်ကျော်ဝေ(၀၀၀၄၇)
ရွက်စိမ်းစာပေ၊ အမှတ်-၄၃/A ၊
၄-လမ်း၊ လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရာဌာန ♦ သဲအင်းဂူဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ
ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့။
(ဖုန်း- ၀၉-၄၀၂၅၁၉၆၇၈၊
၀၉-၂၀၆၃၉၁၁)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
* နိဒါန်း		က
* ကန်တော့ပန်လွှာ		ဇ
* ဘုရားကန်တော့ခြင်းနှင့် ပရိကမ်ယူရန်		ည
“ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်”		
၁။ နေစဉ်တိုင်းမှာ သတိအသိရှိနေပါ		၁
၂။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ စိတ်ကိုပြင်တာ		၄
၃။ ပုထုဇဉ်စိတ် ပုထုဇဉ်အမြင်		၆
၄။ စိတ်အစဉ် သိမ်မွေ့နူးညံ့အောင် တရားနဲ့ဆုံးမနေတာ		၉
၅။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်သိ		၁၀
၆။ အဓမ္မော နိရယံ နေတိ		၁၁
၇။ ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့သဘောတရား		၁၃
၈။ ကုသိုလ်စိတ်က နေရာဝင်ယူလိုက်တာ		၁၅
၉။ ဖြူစင်တဲ့စိတ် မြင့်မြတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပြီ		၁၈
၁၀။ ဘုရားရှင်၏ ပစ္စိမဗုဒ္ဓဝစန		၁၉
၁၁။ ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ဒေသနာနဲ့ ယောဂီတို့ခန္ဓာအသိ		၂၀
၁၂။ ပုထုဇဉ်က အဖြစ်ကို ရှုတာ၊ အရိယာက အပျက်ကို ရှုတာ		၂၂
၁၃။ လောကဓံတရားကို မတုန်မလှုပ်တော့ဘူး		၂၃
၁၄။ သတိမရှိဘဲနဲ့တော့ သမာဓိဖြစ်မလာနိုင်		၂၆
၁၅။ သတိတရားနဲ့ကပ်ပြီး နေ့ရောညညပါ ရှုနေ၊ပွားနေ		၂၈

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၆။	အရိယာမဂ်ကြီး၏ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်	၂၉
၁၇။	ကိလေသာမှ တဒင်္ဂလွတ်တဲ့စိတ်	၃၁
၁၈။	တရားရှာတော့ ခန္ဓာမှာတရားတွေ	၃၃
၁၉။	တရားနဲ့သာ နေဖို့ရှိတော့တယ်	၃၄
၂၀။	တဒင်္ဂငြိမ်းအေးတာက ဝိပဿနာဉာဏ်	၃၆
၂၁။	အစဉ်ထာဝရငြိမ်းအေးတာက အရိယာမဂ်ဉာဏ်	၃၈
၂၂။	လောကမှ လွန်မြောက်တဲ့စိတ်	၃၉
၂၃။	အာရုံခြောက်ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ်	၄၀
၂၄။	ပဉ္စဝိညာဏ် ချုပ်သွားပြီ	၄၂
၂၅။	အသိအင်မတန် သိမ်မွေ့တဲ့တရား	၄၃
၂၆။	မဂ်ဆိုတာ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အသိပြောင်းသွားတာ	၄၆
၂၇။	ယောဂီကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်	၄၈
၂၈။	အသိတွေလည်း ထူးပြီ၊ အမြင်တွေလည်း ထူးပြီ	၄၉
၂၉။	ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေကို အတုယူပြီးနေတဲ့အချိန်	၅၁
၃၀။	ရှေ့စိတ်နောက်စိတ် ပယ်ကြ၊ သတ်ကြ	၅၂
၃၁။	နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ မိမိတို့၏ ဗဟိဒ္ဓာရှုကွက်	၅၄
၃၂။	သမာဓိကောင်းမှ လက္ခဏာရုပ်လက္ခဏာနာမ်ပေါ်စိတ်တည်	၅၅
၃၃။	လောဘ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား	၅၇
၃၄။	မီးလွတ်တဲ့စိတ်၊ မီးငြိမ်းတဲ့စိတ်	၆၀
၃၅။	တရားနဲ့နေတော့ ကိလေသာတွေ တဒင်္ဂငြိမ်း	၆၂
၃၆။	အပါယ်လေးပါး မကျမရောက်အောင် တရားက ပို့ဆောင်လိမ့်မယ်	၆၄
၃၇။	အသေတတ်သည့် သေကျိုးနပ်မည်	၆၇
၃၈။	အသေက မဦးခင် တရားက ဦးအောင် အားထုတ်	၇၀
၃၉။	ရှေ့စိတ်ကတော်ချင်ရင် နောက်စိတ်ကတွန်းတင်	၇၂
၄၀။	ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးဖြန့်ရှု	၇၅

နိဒါန်း

ဤလူအပေါင်းသည် ပညာစက္ခု မစုံမလင် မမြင်လမ်းပန်း အကန်းအတိသာ ဖြစ်၏။ ဤလောက၌ အနည်းငယ်မျှသော သူသည် အနိစ္စ အစရှိသည်ကို မြင်၏။ မုဆိုးလက်နက် ပိုက်ကွန် ယက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်သောငှက်သည် နည်းသကဲ့သို့ မရဏ ကွန်ယက် သေမင်းလက်မှလွတ်၍ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ သွားသော သူလည်း နည်းလှစွာ၏။ (ဓမ္မပဒ)

မုဆိုးလက်နက် ပိုက်ကွန်ယက်တည်းဟူသော သံယောဇဉ် ကြိုးလိုဆိုတဲ့ ညွှတ်ကွင်းကျော့ကွင်းတွေ ကြားထဲမှာနေတဲ့ လူလား။ သံယောဇဉ်ဆိုတဲ့ ညွှတ်ကွင်းကျော့ကွင်း လှောင်အိမ်ထဲက လွတ် လာပြီးနေတဲ့ လူလား...။ ဝိဝေကရတဲ့ ရိပ်သာမှာ နေပြီးတော့ သံယောဇဉ်ညွှတ်ကွင်းကျော့ကွင်း မရဏကွန်ယက် သေမင်းလက်မှ လွတ်မြောက်ရာ ငြိမ်းအေးချမ်းသာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရအောင် ရောက်အောင် ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးတက်အောင် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားရှုမှတ် ပွားများအားထုတ်နေတဲ့ သူလားဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်ပြီး ဆင်ခြင် စဉ်းစားရင် သိနိုင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားကို အချိန်မရွေး နေရာမရွေး အလုပ်မရွေး ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်လို့ တရားရနိုင်ပါတယ်။ ဘယ်မှာနေနေ ဘာတွေလုပ်လုပ် သတိနဲ့ ပညာ အစဉ်မကွာဖို့သာ လိုရင်းပါ။ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်မလွတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ခန္ဓာမှာ တရားက ရှိနေတာ။ ခန္ဓာနဲ့ ဉာဏ်ကွာနေရင် ဘယ်မှာနေနေ တရား မရနိုင်ပါ။

“ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်တရား” ရှုကွက်သည် နာတရား မဟုတ်ပါ။ ဝိပဿနာအလုပ်ပေး လက်တွေ့ကျင့်စဉ် ထိုင်တရား ရှုကွက်ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ရှု လေ့လာသောအားဖြင့် သိမြင်လာသော သုတမယဉာဏ် ရရုံမှာတင် ရပ်တန့်မထားဘဲ သိသည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်ပွားများ အားထုတ်သောအားဖြင့် သိမြင်လာသည့် ဘာဝနာမယဉာဏ်များ ဖြစ်ပွားသည်အထိ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်မှသာလျှင် အကျိုးရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ဝိပဿနာအလုပ်ပေး ထိုင် တရားရှုကွက်သည် မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ဝင် နိဗ္ဗာန်မြင်အောင် ဟောကြား ပြသပေးသော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။ မဂ်ဖိုလ်ဆိုက်ဖို့ တရား အလုပ်စခန်းသည် အပြောစခန်း၊ အကြံစခန်း၊ စိတ်ကူးစခန်း၊ အတွေး စခန်း မဟုတ်ပါ။ ကျင့်သိ အလုပ်စခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘာကြောင့် ကျင့်သိ ဆိုပါသလဲ။ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်နိုင်သောဉာဏ်သိသည် မဂ် ဉာဏ်သိ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သိသာလျှင် ဖြစ်သည်။

တဒင်္ဂီကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်၊ ဥပါဒါန်မှ လွတ်သော စိတ်၊ ပညတ်မှ လွတ်သောစိတ်ဖြစ်ပြီး တဒင်္ဂီမဂ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂ။

တစ်ခါရှုတော့ တစ်ခါမြင်၊ တစ်ခါမြင်တော့ တစ်ခါပွား၊ ထပ်ခါ ထပ်ခါရှုတော့ ထပ်ခါထပ်ခါမြင် ထပ်ခါထပ်ခါပွား သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂဘာဝနာ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂဘာဝနာသည် လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂ ဘာဝနာ မဟုတ်ပါ။ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ သစ္စာအာရုံ နှင့် ဖြစ်ပေါ်သဖြင့် လောကီဝိပဿနာပုဗ္ဗဘာဂ မဂ္ဂဘာဝနာဖြစ် သည်။ တဒင်္ဂီမဂ်၊ တဒင်္ဂီနိရောဓ၊ တဒင်္ဂီနိဗ္ဗုတိ၊ တဒင်္ဂီနိဗ္ဗာန်။ ငြိမ်းအေး ချမ်းသာနေခြင်းသည် ဘာတွေ ငြိမ်းပြီးတော့ ဘာတွေ အေးမှာလဲဆိုရင် ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိကိစ္ဆာ လောဘ ဒေါသ မောဟ စသော ကိလေသာတရားတွေ ငြိမ်းပြီး အေးမှာပါ။ အေးမှလည်း ချမ်းသာ မှာပါ။ သန္တိဋ္ဌိက မျက်မှောက်ထင်ထင် ငြိမ်းအေး ချမ်းသာမှုသဘော တွေ့ရမည်။

အကာလိကော- အခါမလင့်ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း တစ်လ ကြာမှ၊ တစ်နှစ်ကြာမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းထဲမှ ငြိမ်းအေးချမ်းသာရမယ့်သဘောမျိုး မဟုတ်ပါ။ မြင်တိုင်း ကြား တိုင်း နံတိုင်း စားတိုင်း ထိတိုင်း သိတိုင်းသော ကိစ္စတွေမှာ အခါ မလင့်ဘဲ ငြိမ်းအေး ချမ်းသာနေရမည်။

“ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်” ဝိပဿနာအလုပ်ပေး ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင် လက်တွေ့ကျင့်စဉ် တရားရှုကွက်သည် သန္တိဋ္ဌိက၊ အကာလိက စသောတရားဂုဏ်တွေနှင့် တိုင်းတာ ကြည့်၍ အံ့မဝင် ခွင်မကျလျှင် ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်သောကျင့်စဉ် လွဲချော် မှားယွင်းနေလျှင် “ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်” တရား

ရှုကွက်ကို ဟောကြား ပြသပေးသောဆရာကိုရော၊ ထိုဆရာ နည်းပေးသော တရားကိုပါ ဖယ်ရှားထားခဲ့ပြီး ဆရာလည်း ပြောင်း၊ တရားလည်း ပြောင်းပါ။ သို့မှသာ မိမိတို့ မျှော်မှန်းသည့် (၃၁) ဘုံအတွင်းက လွတ်မြောက်နိုင်သောတရားစစ် တရားမှန်ကို တွေ့နိုင်ပေလိမ့်မည်။

“ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်” ဝိပဿနာ အလုပ်ပေး ခန္ဓာကိုယ်တွေ ဉာဏ်မြင် လက်တွေ့အားထုတ်စဉ် တရားရှုကွက်သည် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ လောဘ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာတရားတို့ကို ပယ်၍ နိရောဓဓမ္မသို့ ဆိုက်စေရန် ဒေသနာနည်း၊ သဘာဝနည်း၊ ဝိနိစ္ဆယနည်းတို့ဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထင်ရှားသိသာ မြင်သာအောင် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိ လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဖတ်ရှုလေ့လာရုံမျှဖြင့် နားမလည် သဘောမပေါက်လျှင် စိတ်အားမလျော့ပါနှင့်။ စာ၏ ဆိုလိုရင်း သဘောထိအောင်၊ သဘောအနက်ကို နားလည်သဘောပေါက်ကာ အဘော်ကို ဖမ်းမိနိုင်အောင် အလို့ငှာ “စာမသိ ထပ်ခါကြည့်” ဆိုသည့်အတိုင်း ထပ်ခါထပ်ခါ ကြည့်၍ တွေးပါ၊ ကြံပါ၊ ဆွေးနွေးကြပါ။ ကိုယ်တိုင်လည်း လက်တွေ့ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ပါလို့ မေတ္တာစေတနာဖြင့် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်တွေ့ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်ခြင်းမရှိဘဲနှင့် ဤဝိပဿနာအလုပ်ပေး တရားရှုကွက် စာအုပ်ကို ကြည့်ရှု လေ့လာသောအခါ ကြည့်ရှုကောင်းရုံ ကြည့်ရှုခြင်း၊ ဖတ်ကောင်းရုံ ဖတ်ခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိမည် မဟုတ်ပါ။

ဝိပဿနာတရားအဓိဋ္ဌာန်စခန်းအတွင်းမှာ မပြတ်ရှုနေ မှတ်နေတဲ့ ယောဂီတို့မှာ သတိ သမာဓိ ပညာအားကောင်းလာတဲ့အခါ ရှုသိစရာ ရပ်နဲ့ ရှုသိတဲ့စိတ်နာမ်ကို ခွဲခြားပြီး သိလာတယ်။ ရှုသိရတဲ့ အာရုံရော ရှုသိတဲ့ စိတ်နာမ်ရော ရှုသိ ရှုသိနေရင်းနဲ့ ပျောက်ပျောက်သွားတာကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ မြင်တွေ့သိမြင်လာတယ်။ ခဏမစဲ ပျက်ပျက်သွားတဲ့ သဘောတရားမျှသာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်နဲ့ အမှန် ထင်ရှားစွာ သိမြင်လာတယ်။ ရှုမှတ်ဆဲမှာ ပေါ်လာပြီးနောက် ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့ သဘောတွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့ ယောဂီတို့ရဲ့ ရှုစိတ်သည် ဉာဏ်နဲ့ ယှဉ်နေသောစိတ် ဖြစ်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ လောဘ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာတို့မှ တဒင်္ဂလွတ်ပြီး ငြိမ်းအေးနေပါတယ်။ အရိယာမဂ်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းအေးတာ မဟုတ်ပါ။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ငြိမ်းအေးတာပါ။ အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းအေးတာက အရိယာမဂ်ဉာဏ်၊ တဒင်္ဂ ငြိမ်းအေးတာက “ဝိပဿနာဉာဏ်”။ မရှုမိတဲ့ အာရုံတွေမှာတော့ မငြိမ်းအေးပါဘူး။ ရှုသိနေဆဲမှာသာ ငြိမ်းအေးနေတာပါ။ အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းအေးတာ မဟုတ်ပါ။

အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းအေးနေတာက အရိယာမဂ်ဉာဏ်၊ တဒင်္ဂ ငြိမ်းအေးနေတာက ဝိပဿနာဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ငြိမ်းအေးတာကို တဒင်္ဂနိဗ္ဗုတိ တဒင်္ဂငြိမ်းအေးတာ။ ရှုမိတဲ့ အာရုံနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ကိလေသာ တဒင်္ဂငြိမ်းတာပါ။ ပရမတ်ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်သဘောကို ဉာဏ်နဲ့ အမှန်ရှုသိနေရင် နှစ်သက်သာယာမှု လိုချင်တောင့်တမှု မဖြစ်ဘဲ ငြိမ်းအေးနေပါတယ်။ စိတ်ညစ်စိတ်ဆိုး စိတ်ပျက်မှု

ဒေါသ မဖြစ်ဘဲ ငြိမ်းအေးနေပါတယ်။ အမှန်တရားကို ဉာဏ်နဲ့ သိနေတဲ့အတွက် မသိမှု မောဟ ငြိမ်းအေးနေပါတယ်။ ရှုမိတဲ့ အာရုံတိုင်း လောဘ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာ အကုသိုလ်တရား တွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားတာကို တဒင်္ဂနီရော၊ တဒင်္ဂနီဗျူတိ၊ တဒင်္ဂနီဗ္ဗာန်၊ တစ်ခဏနီဗ္ဗာန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ တဒင်္ဂနီဗျူတိဆိုတာ တဒင်္ဂ အားဖြင့် ငြိမ်းအေးခြင်းကို ခေါ်ပါတယ်။ တဒင်္ဂ ငြိမ်းအေးချမ်းသာ မှ ထာဝရငြိမ်းအေး ချမ်းသာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင် ရောက်နိုင် ကြပါစေ။

အပါယ်တံခါး ပိတ်ကြ၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု နိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ မေတ္တာစေတနာဖြင့် အသံသွင်း တရား ခွေမှ စာမူအဖြစ် ကူးယူပြီး စာအုပ်အဖြစ် စက်တင်ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေ လိုက်ပါသည်။

ခွင့်သာခိုက်မှ မလိုက်ချင်လျှင်
အခိုက်နှင့်ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား။
အခွင့်သာဆဲမှ မခဲချင်လျှင်
အလွဲနှင့်ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား။
ခွင့်သာတုန်းမှ မရုန်းချင်လျှင်
အရှုံးနှင့်ပြင် ရှိသေးရှာလိမ့်လား။

ဆိုတဲ့ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒ အတိုင်းပင်လျှင် အခွင့်အခါကောင်းကို လက်မလွှတ်စေရန် မိမိတို့ အခွင့်ရခိုက်၌ နေရာမရွေး အချိန်မရွေး ကိလေသာမှ လွတ်သော စိတ် ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင် ဝိပဿနာအလုပ်ပေး လက်တွေ့

တရားကျင့်စဉ်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှု၍ ၃၁-ဘုံတည်းဟူသော ညွတ် ကွင်းကျော့ကွင်း မရဏကွန်ယက် သေမင်းလက်မှ လွတ်မြောက် ရာ ငြိမ်းအေးချမ်းသာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရအောင် ရောက်အောင် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာအကျင့်မြတ်ကို ကြိုးစား အားထုတ်နိုင်ကြ ပါစေ။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အသံသွင်း တရားခွေမှ စာမူအဖြစ် ကူးယူ၍ စာအုပ်ဖြစ်သည်အထိ အစစ အရာရာ ကူညီ ဆောင်ရွက် ကြိုးပမ်း ကုသိုလ်ယူခဲ့သော “ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဒေါ်တင်တင်၊ ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်(ငြိမ်း)” အားလည်းကောင်း၊

လက်ရေးမူမှ ကွန်ပျူတာစာမူ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ရိုက်နှိပ်နိုင် သည်အထိ အဆင့်ဆင့် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဓမ္မဗျူဟာ- ဒေါ်ဌေးဌေးအောင် (ဓမ္မဗျူဟာစာစောင်-တွဲဖက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး)နှင့် သမီး-ဒေါ်ဇင်ဝါမြင့်တို့အားလည်းကောင်း ကျေးဇူးဥပကာရ အထူး တင်ရှိကြောင်း ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွေ့၊ တရားဓမ္မ၊ ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
တရားအမှန်၊ အမြင်သန်၊ နိဗ္ဗာန်ရပါစေ။

t & Sr®mrd

မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
သဲအင်းဂူဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ
ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့။

ကန်တော့ပန်လွှာ

“အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ”

လောကုတ္တရာ အမွေထူး၊ အမွေမြတ် ပေးအပ်သနားခဲ့သော ဆရာမြတ်သခင် ကျေးဇူးတော်ရှင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျေးဇူးတော်၊ ဂုဏ်တော်အထူးကို ‘ဓမ္မသာမိ’ ဟု နာမမည်ခေါ်ဘုရားတပည့်တော်သည် ဤ ‘ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက် တရားတော်’ ကိုယ်တွေ့ဉာဏ်မြင် အားထုတ်စဉ် ဝိပဿနာအလုပ် ပေး တရားဒေသနာမြတ် ရေးသားပါရ ‘ဓမ္မပူဇာ’ တရားဖြင့်သာ အမြတ်ဆုံး ပူဇော်ကန်တော့လိုက်ပါ၏ ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား...

ဓန္ဓာဝန်ဇာတ်သိမ်း၍
အေးငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့
စံဝင်တော်မူသော
ဆရာတော်ဘုရားအား...

ဘုရားတပည့်တော် လွန်စွာရှိကျိုး လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးကန်တော့ပန်ဆင်လျက် လျှောက်ထားပန်ကြားပါသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်သခင် အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား...

- * ဆရာမြတ်သခင်၊ ထေရ်အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား...
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းရာ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့
စံမြန်းနေတော်မူသော်လည်း တပည့်အပေါင်းတို့က
ဆရာတော်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေသေးသည့်နှယ်၊
- * ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာမြတ်သခင်၊ ထေရ်အရှင်မြတ်ကြီး
ဘုရား... အရှင်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ကိုယ်တွေ့
ဉာဏ်မြင် အားထုတ်စဉ် အကျင့်မြတ် ပဋိပတ်တရားတော်
တို့၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့သည်
ထွန်းလင်းတောက်ပစွာ ကွန့်မြူးလျက်၊
- * ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာမြတ်သခင်၊ ထေရ်အရှင်မြတ်ကြီး
ဘုရား... တပည့်အပေါင်းတို့အား အမြဲသဖြင့် ဆိုဆုံးမလေ့
ရှိသော ‘သဲအင်းယောဂီ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်’ ဆိုတဲ့ တရား
ဆောင်ပုဒ်နှင့် လျော်ညီစွာ ဘုရားတပည့်တော်၏ စိတ်ထဲ
နှလုံးသည်းပွတ်ထဲ၌ အမြဲ ကိန်းဝပ်တည်နေအောင်...
- * ရရှိပြီးသော တရားဓာတ်တို့ကိုလည်း ထပ်ဆင့်တိုးပွား
အကျိုးများ ပြန့်ပွားထွန်းကားလာအောင်...
သဲအင်း၊ ဇွဲတင်း၊ အမြဲလင်းအောင်...
ကြိုးစားပါမည်ဘုရား။
ပွားများပါမည်ဘုရား။
အားထုတ်ပါမည်ဘုရား။

RQ

A

မြတ်စွာဘုရား ကန်တော့ရန်

* နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ (၃-ခေါက်)

ပရိကမ်ယူရန်

မြတ်စွာဘုရား ... ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ယခု တရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ မြတ်စွာဘုရား အား ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ကပ်လှူပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ပူဇော် ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး လှူဒါန်းရသော အကျိုးအား ကြောင့် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရရ ပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ဖြစ်တော်မူသော သဲအင်းဂူဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ကြီးဘုရား... ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ယခု တရား အားထုတ်ဆဲအခါ၌ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ဘုရားတပည့်တော်တို့၏ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်

ပရိကမ်ယူ-အမျှဝေရန်

နှစ်ပါးကို လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ကပ်လှူပါ၏ အရှင် ဘုရား။ ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး လှူဒါန်းရသော အကျိုးအား ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သိအပ်သော ရုပ်တရား၊ နာမ် တရား၊ ဓာတ်တရား၊ ပရမတ်တရား၊ သစ္စာတရားတို့ကို ဘုရား တပည့်တော်တို့အား ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

အမျှဝေရန်

ဘုံသုံးဆယ်တစ် ရှိရှိသမျှ အနန္တဝယ် ကုန်းမှာနေ ကိုး ကုဋေ၊ ရေမှာနေ ဆယ်ကုဋေ၊ ကုန်းသတ္တဝါ ရေသတ္တဝါ သဗ္ဗေ သတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်း စကြဝဠာတံတိုင်း ဖီလာပတ်ကုံး ကုန်းမကျန် ရေမကျန် အထက်ဘဝဂ် အောက်အဝီစိအထိ သုံး ဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်း တို့အား အကျွန်ုပ်တို့၏ ပြုလုပ်သမျှ ဒါနကုသိုလ်၊ ဆောက်တည် သမျှ သီလကုသိုလ်၊ ပွားများအားထုတ်သမျှ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကုသိုလ်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ညီတူညီမျှ ရကြရအောင် အားလုံး... ကြားကြားသမျှ... အမျှ ...အမျှ...အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ပို့သသော မေတ္တာ၊ ပေးဝေသော အမျှကိုလည်း အကျွန်ုပ်တို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြင့် သာဓု...သာဓု...သာဓုပါ အရှင်ဘုရား။

၆

ပရိကမ်ယူ-အမျှဝေရန်

ခမာပနကထာ ကန်တော့တောင်းပန်ရန်

အရှင်သူမြတ်ဘုရား တပည့်တော်သည် ရတနာသုံးပါး၊ မိဘဆရာ အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အပေါ်၌ သံသရာ အစမှ ယနေ့တိုင်အောင် ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုတို့ဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်မိခဲ့သော ထိုအပြစ်တို့ကို ဝန်ချတောင်းပန်ပါ၏။ သည်းခံတော်မူကြပါ၊ ကျေအေးတော်မူကြပါ၊ ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါ။

သူတစ်ပါးတို့ကလည်း တပည့်တော်အပေါ်၌ ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုတို့ဖြင့် ပြစ်မှား ကျူးလွန်မိခဲ့သော ထိုအပြစ်တို့ကို တပည့်တော်က သည်းခံပါ၏၊ ကျေအေးပါ၏၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏။

RQ

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

နေ့စဉ်တိုင်းမှာ သတိအသိရှိနေပါ

ဒီကနေ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ သီလရှင်ဆရာလေးများ၊ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီး ယောဂီများ အားလုံး တရားချစ်ခင် ယောဂီသူတော်စင်တွေ တရားရှုမှတ် ပွားများအားထုတ်လာတာ ဘုန်းကြီးတို့ အဓိဋ္ဌာန်(၇)ရက် စခန်း အောင်အောင်မြင်မြင်နဲ့ (၇)ရက်အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲ၏ အဓိဋ္ဌာန် ထွက်တဲ့နေ့။

မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူမြို့ရှိ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ၌ ကျင်းပ ပြုလုပ်အပ်သော ဘုန်းကြီးတို့၏ ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယကို ခံယူ၍ သဲအင်းဂူ ဝိပဿနာတရားအဓိဋ္ဌာန် ဒီကနေ့ (၇)ရက် အဓိဋ္ဌာန်တရားစခန်းပွဲ (၇)အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်လို့ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲရဲ့ ဒီကနေ့ ‘အဓိဋ္ဌာန်ထွက်တဲ့နေ့’။

အဓိဋ္ဌာန်ထွက်တဲ့နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်မှာ အားလုံး ယောဂီတို့ တရားနှလုံးသွင်း ရှုမှတ်ပွားများ တရားတစ်ကြိမ်ထိုင်ပြီး ရင် သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ ဒီကနေ့ မိမိတို့၏ ဟောဒီမှာ ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ခြင်း (၇)ရက်အဓိဋ္ဌာန်သည် အဓိဋ္ဌာန်ထားသည့်အတိုင်း အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်သွားပြီ။

သံဃာတော် အရှင်မြတ်များအနေနှင့် ဒုလ္လဘရဟန်းတော်များအနေနှင့် (၇)ရက်အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်သွားပြီး၊ ဒီကနေ့ တရားတစ်ထိုင် ပြီးသွားရင် ဒီကနေ့ ရဟန်းသိက္ခာချမှာ ဖြစ်တယ်။ လူဝတ်လဲမှာ ဖြစ်တယ်။ သီလရှင်ဆရာလေးများလည်း အဓိဋ္ဌာန် (၇)ရက်ပြည့်ပြီး သီလရှင်ဝတ်မှ လူဝတ်သို့ တရားထိုင်ပြီးရင် ပြောင်းကြမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အမျိုးကောင်းသားအမျိုးကောင်းသမီး ယောဂီအားလုံးတို့လည်း တရားထိုင်ပြီးရင် ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်ဌာနလုပ်ငန်းဆီသို့ အသီးသီး သွားကြလာကြမှာ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ အဓိဋ္ဌာန်(၇)ရက်စခန်း အောင်မြင်ပြီးတော့ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲ၊ အဓိဋ္ဌာန်ထွက်တဲ့နေ့။ ဒါကြောင့် အားလုံးသော ယောဂီတို့ရဲ့ (၇)ရက်လုံးလုံး ခန္ဓာကိုယ်တွင်း သမာဓိသွင်းပြီး ကိုယ့်ခန္ဓာအရှိဉာဏ်နဲ့ ကြည့်တဲ့ ဝိပဿနာတရားများ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်ခဲ့တဲ့

မိမိတို့ရဲ့ (၇)ရက်အတွင်းမှာ မိမိတို့ အားထုတ်လို့ သိထားတဲ့ တရားအသိအမြင်တွေကို မိမိတို့၏ နေရာဒေသ ရောက်သည်အထိ အားလုံးမိမိတို့၏ တရားတွေ သတိကပ်ပြီးတော့ သွားလာ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ မိမိတို့၏ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ မိမိတို့၏ သိထားတဲ့ တရားအသိလေးတွေကို အဲဒီမှာ လျောင်းထိုင်ရပ်သွား ဣရိယာပုတ်(၄)ပါးနှင့် ခန္ဓာဝန်အတွက် စားဖို့၊ ဝတ်ဖို့၊ နေဖို့၊ ထိုင်ဖို့ စားဝတ်နေရေး ပြည့်စုံဖို့ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းနဲ့ မိမိတို့၏ နေ့စဉ်၊ မိမိတို့၏နေ့စဉ်။

မိမိတို့၏နေ့စဉ် အလုပ်တိုင်း အလုပ်တိုင်းမှာ ထိုင်ရင်လည်း ထိုင်နေ့စဉ် မိမိသိထားတဲ့ တရားလေးကို သတိ အသိ၊ ရပ်စဉ် သတိ အသိလေးနဲ့ နေ။ သွားစဉ် သတိ အသိလေးနဲ့ သွား။ လျောင်းစဉ် သတိ အသိလေးနဲ့ လျောင်း။ အိပ်စဉ် သတိ အသိလေးနဲ့အိပ်။ အဲဒီတော့ မိမိတို့၏ ဣရိယာပုတ်(၄)ပါးနှင့် နေ့စဉ်မှာ သတိ အသိ ရှိနေပါ။ အဲဒါက ယောဂီတို့၏ **နေ့စဉ်အလုပ်**။

နေ့စဉ် အလုပ်ဆိုတာ မိမိတို့ နံနက်ပိုင်းအားရင် နံနက်ပိုင်းမှာ တရားလေး တစ်ကြိမ်ထိုင်လို့၊ နေ့အားရင် နေ့ပိုင်း ညအားရင် ညပိုင်း အားတဲ့အချိန်လေးမှာ တစ်နေ့ကို တရားတစ်ကြိမ် ထိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစား အားထုတ်ပြီးနေတာကို အဲဒါ **နေ့စဉ်အလုပ်**ခေါ်တယ်။

နေ့စဉ်ဆိုတာက ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ရပ်သော်လည်း

ကောင်း၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း အဲဒီ လျောင်း၊ထိုင်၊ရပ်၊သွား ဣရိယာပုတ်(၄)ပါးနဲ့နေစဉ် နေစဉ်တိုင်းမှာ အမြဲတမ်း သတိ၊အသိ ရှိရမယ်။

တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ စိတ်ကိုပြင်တာ

ယောဂီတို့ရဲ့ (၇)ရက်လုံးလုံး သိထားတဲ့ အသိတရားတွေ လောကဆိုတဲ့ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ယောဂီတို့ ကြုံကြုံကြုံလို့ ဆုံတိုက်တဲ့အခါမှာ သတိတွေ လစ်ပြီးတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာတရားတွေ မဖြစ်အောင် သတိလေးနဲ့ ကပ်ပြီးတော့ ရှေ့စိတ်နောက်စိတ် ပယ်နိုင်ခွါနိုင်အောင်၊ အကုသိုလ်စိတ် မဖြစ်အောင် ကုသိုလ်စိတ်ကလေးနဲ့ သိပြီး နေတတ် ထိုင်တတ်ဖို့ ဒီကနေ့အားလုံး ယောဂီတို့ဟာ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာမှာ ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယခံယူပြီး ဒီကနေ့ တရားတွေ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဘာလုပ်တာလဲဆိုတော့ စိတ်လာ ပြင်တာတဲ့။

ယောဂီတို့ အသိမကင်းပါနဲ့။ ယောဂီတို့ရဲ့ (၇)ရက်လုံးလုံး ရှုထားတဲ့ သမာဓိ၊ ဝင်လေသိ ထွက်လေသိ အာနာပါနုသမာဓိ။ သမာဓိရရင် ဝင်လေထွက်လေ တွန်းကန်တဲ့ သဘောတရားလေးရဲ့ ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့သဘော၊ ပေါ်ပေါ်ပြီး ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့သဘော၊ ဝင်လေ ထွက်လေ အရှုခံ

တွန်းကန်တဲ့ ဝါယောလေဓာတ် ရုပ်ပရမတ်ကို သတိကပ် ဝီရိယစိုက်ပြီး ဉာဏ်နဲ့ရှုတော့ ဉာဏ်မှာ ဖြစ်ပျက်ဆိုတဲ့ လက္ခဏာသဘောတွေ ပေါ်လာမယ်။

ခန္ဓာက ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးဆိုတဲ့ ဓာတ်သဘောတရားတွေ ပေါ်လာလို့ အရှုခံဓာတ်သဘောတရားတွေကို သတိကပ် ဝီရိယစိုက်ပြီး ဉာဏ်နဲ့ ရှုသိစဲမှာ ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး၏ ဖြစ်ပျက်ဉာဏ်မှာ ထင်လာမယ်။ ခန္ဓာမှာ ထုံလိုက်၊ တင်းလိုက်၊ ကိုက်လိုက်၊ အောင့်လိုက်၊ ပူလိုက်ဆိုတဲ့ အစဉ်ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်နေတဲ့ ရုပ်သဘောတွေကို သတိကပ်၊ ဝီရိယစိုက်ပြီး ဉာဏ်နှင့် ရှုရင် အဲဒီ ရုပ်ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောရဲ့ အဖြစ်နဲ့အပျက် ဉာဏ်မှာ ထင်လာမယ်။

ရုပ်ဖောက်ပြန်လို့ မခံသာတဲ့သဘော၊ ခံသာတဲ့သဘော၊ ခံသာသည်လည်း မဟုတ်၊ မခံသာသည်လည်း မဟုတ်တဲ့ သဘောတရားတွေ။ အဲဒီမှာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတွေ ပေါ်လာရင်လည်းပဲ မိမိတို့ ခန္ဓာက ပေါ်လာတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်စဲကို သတိကပ် ဝီရိယစိုက်ပြီး ဝေဒနာ ခံစားတယ်လို့ ရှုထား။

ဝေဒနာခံစားတဲ့ သဘောတရားလေးကို သတိကပ် ဝီရိယစိုက်ပြီး ဉာဏ်နဲ့ရှုရင် ဉာဏ်မှာ ဖြစ်ပျက်ဆိုတဲ့ လက္ခဏာသဘောတရားတွေ ပေါ်လာမယ်။

ယောဂီတို့ အသိမကင်းပါနဲ့။ ယောဂီတို့၏ ခန္ဓာက ပစ္စုပ္ပန် ပေါ်လာတဲ့ အရှုခံပရမတ္ထ သဘာဝသဘောတရားလေးတွေကို သတိကပ် ဝီရိယစိုက်ပြီး ရှုနေရင် အဲဒီမှာ အရှုခံသဘောတရား တွေရဲ့ ပေါ်ပေါ်ပြီးတော့ ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့သဘော။ ဖြစ် ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့သဘော။

အရှုခံသဘောတရားတွေရဲ့ အဲဒီမှာ ခန္ဓာက ယောဂီတို့ အရှိန်အဟုန်နဲ့ လျင်မြန်စွာ ပေါ်လာပြီး အရှိန်အဟုန်နဲ့ လျင် မြန်စွာ ချုပ်ပျောက်ပျက်သွားတာကို ယောဂီတို့ဉာဏ်မှာ အမှန် မြင် အမှန်သိလာမယ်။ ယောဂီတို့ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။

ပုထုဇဉ်စိတ် ပုထုဇဉ်အမြင်

(၇)ရက်လုံးလုံး ဒီမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲဆိုတော့ ယောဂီ တို့၏ စိတ်လာပြင်တာ။ စိတ်ပြင်တာလေ။ လောကမှာ ဆိုပါစို့- ကားတွေ ဟောင်းသွားပြီဆိုလို့ရှိရင် စက်ချို့ယွင်းလို့ စက်တွေ ပျက်ပြီဆိုရင်တော့ ကားဝပ်ရှော့(workshop)မှာ ထိုးပြီး ကားကို ကောင်းအောင် ပြင်ရတယ်။

ယခုလည်းပဲ ယောဂီတို့ သံသရာတစ်လျှောက်မှာ ခန္ဓာ တွေ ရလာတိုင်း၊ ရလာတိုင်း မိမိတို့ ပုထုဇဉ်၏ စိတ်၊ အမြင် အသိတွေဟာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာ အညစ် အညူးတွေနဲ့ ပေါင်းလာတော့ ပုထုဇဉ်အမြင်အသိတွေဟာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ ပေါင်းလာတော့ ယောဂီတို့

စိတ်ဟာလည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ ပေါင်းလာတော့ ဖြူစင်ခြင်း မရှိတော့ဘူး။

ယောဂီတို့ဟာ ပုထုဇဉ်စိတ်။ ပုထုဇဉ်စိတ်ဆိုတာ ပညတ် အာရုံပေါ်မှာ အမြဲတမ်း ညွှတ်နေတာ၊ ပညတ်အာရုံနဲ့ စိတ် အမြဲတမ်း ပေါင်းနေတာ။ အမြဲတမ်း ပညတ်အာရုံကို ညွှတ်နေတဲ့ စိတ်သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ အစရှိတဲ့ အဲဒီ ကိလေသာတွေဖြစ်ပြီး အဲဒီ အညစ်အညူး ချေးညှော်တွေ။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ စိတ်ဟာ သန့်စင်ခြင်း၊ ဖြူစင်ခြင်း မရှိတော့ဘူး။ စိတ်ညစ် စိတ်မည်းတွေ။ စိတ်ညစ်ညူး နေလို့ရှိရင် အဲဒီကိလေသာတွေကို ဒီကနေ ဥပမာ ဆိုကြပါစို့။

ယောဂီတို့ အဲဒီပျက်နေတဲ့စိတ်တွေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ စိတ်ဟာ ပေါင်းတော့ စိတ် အစဉ်တွေ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ (အသိမကင်း လိုက်ပါနဲ့)။

အဲဒီ ပျက်စီးနေတဲ့စိတ်တွေကို ဒီကနေ ပြင်နေတာ။ မိမိစိတ်ကို ပြင်နေတာ ဘယ်နှရက် ရှိပြီလဲ။ (၇)ရက်ပြည့်လို့ ရှစ်ရက်မြောက် အဓိဋ္ဌာန်ထွက်တဲ့နေ့။

စိတ်ညစ်နေတာ၊ စိတ်ပျက်နေတာ၊ စိတ်ဆိုးနေတာ၊ လိုချင် တဲ့စိတ်တွေ၊ ရချင်တဲ့စိတ်တွေ၊ မနာလိုဝန်တိုတဲ့စိတ်တွေ၊ ထောင် လွှား တက်ကြွနေတဲ့စိတ်တွေ။ ယောဂီတို့ အရာရာကို လိုချင်

တယ်။ ရချင်တယ်။ မိမိ ရချင်တာတွေ လိုချင်တာတွေ အော် အဲဒါဘာလဲ- လောဘ။ ရချင်တာတွေ လိုချင်တာတွေ မရတော့- ဒေါသ။ စိတ်ညစ်ရ၊ စိတ်ပျက်ရ၊ စိတ်ဆိုးရနဲ့ အဲဒီမှာ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲပြီး ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေနဲ့ ပြောရ၊ ဝစီကံနဲ့ ပြောရင်းနဲ့ ကာယကံတွေနဲ့ ရိုက်ဟာ၊ ထိုးဟာ၊ ပုတ်ဟာ၊ ခုတ်ဟာ၊ သတ်ဟာအထိ ဖြစ်သွားတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြိုင်ကြတာလေ။ နင်က ဘာတုံး၊ ငါက ဘာတုံး။ လောကကြီးထဲမှာ တစ်ခါတည်း တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး အဝတ်အစားတွေနဲ့ ဝတ်ပြီး ပြိုင်ကြတယ်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေနဲ့ စားပြီး ပြိုင်ကြတယ်။ နေရာထိုင်ခင်းတွေနဲ့ အိမ်တွေနဲ့ သူ့ထက်ငါ ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင်လုပ်ပြီး ပြိုင်ကြတယ်။

အဲဒီတော့ မိမိတို့၏ ဂုဏ်တွေ ပကာသနတွေ လောကကြီးထဲမှာ တကတဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အနိုင်ရဖို့၊ သူ့ထက် ငါ သာဖို့ဆိုပြီးတော့ အဲဒီမှာ မာနတွေနဲ့ မတူရင် တုလို့ ရရဲ့လား။ ငါ့ကို လာမယှဉ်နဲ့ အစရှိတဲ့ အဲဒီလို မာနတွေ။ တချို့များ မာနတွေ အရှိန်ဟာ ဘယ်လောက်ထိ တက်သွားသလဲဆိုရင် မြေကြီးမှ လွတ်ပြီး တိမ်ထဲ ခေါင်းစိုက်လုနီးပါး ရင်ကော့ခေါင်းမော့ပြီးတော့ လုပ်လို့ ကိုင်လို့ သင်လို့ လူမှုရေး စီးပွားရေးတွေ ပြည့်စုံလာရင် အဲဒါ မာန်တွေ တက်လာတာ။ အဲဒါ မာနတွေ။

တစ်ခါတလေကျတော့ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို ဝန်တို ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယတွေ ဖြစ်လာတာ။ အဲဒီလို ကိလေသာတွေ ဖြစ်နေရင် အဲဒီဟာ ပျက်ပြီ။ စိတ်ပါ ပျက်စီးသွားပြီ။ စိတ်ပါ ပျက်စီးကုန်တော့ လူပါ ပျက်စီးသွားရော။

စိတ်အစဉ် သိမ်မွေ့နူးညံ့လာအောင် တရားနဲ့ဆုံးမနေတာ

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ တစ်သံသရာလုံးက မိမိတို့ စိတ်ကို ပေါက်လွတ်ပဲစား ဟိုရောက် ဒီရောက်၊ တောင်ရောက် မြောက်ရောက်၊ ဟိုစဉ်းစား ဒီစဉ်းစား၊ သွားချင်ရာ သွား၊ နေရာချင်ရာ နေ၊ ရောက်ချင်ရာ ရောက် ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ရိုင်း စိတ်မိုက်ကြီးကို၊ ပျက်စီးနေတဲ့စိတ်ကို ဒီကနေ့ (၇)ရက်လုံးလုံး ရိုင်းစိုင်းနေတဲ့ စိတ်အစဉ်ကို သိမ်မွေ့နူးညံ့ ယဉ်ကျေးလာအောင် လို့ တရားနဲ့ ဆုံးမနေတာ။

အဲဒီတော့ တောဆင်ရိုင်းကြီးနဲ့တူတဲ့ စိတ်ရိုင်း စိတ်မိုက်ကြီးကို ဒီကနေ့ တရားနဲ့ ယဉ်ကျေးအောင် ပြုပြင် ဆုံးမနေတာ။ ယောဂီတို့ တစ်သံသရာလုံးက ရိုင်းလာတဲ့ စိတ်ရိုင်း စိတ်မိုက်တွေ သံသရာအစဉ် ခန္ဓာတွေ ရတိုင်းရတိုင်းမှာ စိတ်ရိုင်း စိတ်မိုက် စိတ်ပျက်တွေ။

ဒီကနေ့ စိတ်တွေ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ပြီးတော့ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေ၊ သန့်စင်တဲ့စိတ်တွေ၊ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေ ရဖို့လို့၊ ဒီကနေ့ မြင့်မြတ်တဲ့ နှလုံးသားပိုင်ရှင် ဖြစ်ဖို့လို့

မြင့်မြတ်သော အထက်တန်းစားပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ဖို့ ဒီကနေ့ ဒီတရားတွေ အားထုတ်တာ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယတွေနဲ့ နေမယ်ဆိုရင် အဲဒါတွေက ဘာတွေလဲ။ စိတ်ယုတ်တွေ အညံ့စားစိတ်၊ အောက်တန်းစားစိတ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ တစ်သံသရာလုံးက စိတ်ယုတ်စိတ်ညံ့နဲ့ အောက်တန်းစားစိတ်နဲ့ ပုထုဇဉ်ရဲ့ဘဝမှာ သေခဲ့တဲ့ ဘဝတွေ အသချေအနန္တများခဲ့ပြီ။ ဒီကနေ့ တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ၊ သာသနာနဲ့ တွေ့နေတဲ့အချိန်အခါမှာ ဘုရားရှင် ပေးသနားတော်မူတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတွေကို နှလုံးသွင်း ရှုမှတ်နေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ယောဂီတို့-

ယောဂီတို့ရဲ့ စိတ်ကလေးကို လာပြီးတော့ ပြင်နေတာ။ စိတ်ပြင်နေတာ ၇-ရက်ပြည့်လို့ ၈-ရက်မြောက်တောင် ဖြစ်လာပြီ။ စိတ်တွေ ပြင်နေတာ ယုတ်တဲ့စိတ်တွေ မြတ်လာပြီလား။ အောက်တန်းစားစိတ်တွေ အထက်တန်းစားစိတ် ဖြစ်လာပြီလား။ ဒါကြောင့် အသိမကင်းပါနဲ့။

သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်သိ

ခန္ဓာက ဓာတ်သဘော၊ ရုပ်သဘော၊ ဝေဒနာသဘော၊ စိတ်သဘော၊ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်နေတဲ့ သဘောသဘာဝလေးတွေ။

ဓာတ်ရှုလည်း ဓာတ်က ပေါ်ပျက်။

ရုပ်ရှုလည်း ရုပ်က ဖောက်ပြန်ပျက်။

ဝေဒနာရှုလည်း ဝေဒနာ ခံစားပျက်။

စိတ်ရှုလည်း သိပျက်။

ခန္ဓာက ပေါ်လာတဲ့ ဓမ္မသဘောလေးတွေဟာ ပေါ်ပျက်ပေါ်ပျက်နဲ့ အဲဒီလို ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေဟာ ပေါ်လာပြီး ပျက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားတွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေရင် ခန္ဓာမှာ ကပ်ညီတဲ့ လောဘစိတ်။ မခံသာဘူး၊ မကြည့်ချင်ဘူး၊ မရှုချင်ဘူးဆိုတဲ့ ဒေါသစိတ်။ ခန္ဓာက ပရမတ္ထသဘာဝ သဘောတရားတွေရဲ့ ပေါ်ပေါ်ပြီး ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့ သဘောတွေကို အမှန်မြင်၊ အမှန်မသိတဲ့ မောဟစိတ် မဖြစ်တော့ဘူး။

ယောဂီတို့ တရားထိုင်နေတဲ့အချိန်မှာ အရှုခံဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်သဘောတရားတွေကို အမှန်မြင် အမှန်မသိရင် ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်မသိရင် ကပ်ညီတဲ့ လောဘ၊ မခံစားချင်တဲ့ ဒေါသ၊ မသိမှုဆိုတဲ့မောဟဆိုတဲ့ အကုသိုလ်စေတသိက် စိတ္တသင်္ခါရ စိတ် ၃-စိတ် ဖြစ်နေပြီ။

အဲဒီတော့ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်။ နေ့စဉ် လူနေမှု ဘဝထဲမှာ ပြောနေကြတဲ့ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်။

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ

ဒါတွေဟာ စိတ္တသင်္ခါရစေတသိက်တရားတွေ ဖြစ်နေပြီ။

ပြင်ရင် ပြင်၊ မပြင်လို့ကတော့-

လောဘစိတ် ဖြစ်နေတာကို ပြင်ရင် ပြင်၊ မပြင်ရင်တော့ အဲဒီ လောဘစိတ်နဲ့ သေသွားလို့ကတော့ အဲဒါ ဒီဘဝက လေရှူရပ်လို့ ထွက်ခွာသွားရင် ပြိတ္တာခန္ဓာငါးပါး၊ ဒုက္ခသစ္စာ ရတော့မယ်။

ဒေါသစိတ်ကို ပြင်ရင်ပြင်၊ မပြင်ရင် ဒီဘဝ နောက်ဆုံး ထွက်သက် ချုပ်လို့ လောကကြီးက ထွက်ခွာသွားရင် ငရဲခန္ဓာ ငါးပါး၊ ဒုက္ခသစ္စာ ရတော့မယ်။

မောဟစိတ်ကို ပြင်ရင် ပြင်၊ မပြင်ရင် ဟောဒီ ဝင်လေ ထွက်လေ လေရှူရပ်လို့ ဟောဒီ လောကကြီးက ထွက်ခွာပြီ ဆိုရင်တော့ တိရစ္ဆာန်ခန္ဓာငါးပါး၊ ဒုက္ခသစ္စာ ရတော့မယ်။

ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ အရှုခံဆိုတဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝဆိုတဲ့ သဘောဖြစ်ပျက်တွေကို ဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်မသိလို့ သဘော ဖြစ်ပျက်ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားပေါ်က အကြောင်းဆိုတဲ့ လောဘ စေတနာ၊ ဒေါသစေတနာ၊ မောဟစေတနာဆိုတဲ့ စေတနာ စေတသိက် စိတ္တသင်္ခါရတွေဖြစ်ပြီး ယောဂီတို့...။

အဲဒီစိတ်တွေနဲ့ သေလို့ကတော့ ဘုရားရှင်က-

“အဓမ္မော နိရယံ နေတိ” အဓမ္မော- လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ နိရယံနေတိ- အကုသိုလ်ဆိုတဲ့ စိတ်သည် အပါယ် လေးပါးသို့ ရောက်စေတတ်၏။

ကဲ... အဲဒီအကုသိုလ်စိတ်တွေကို မပြင်ရင် အဲဒီစိတ်နဲ့သာ သေလို့ကတော့ အပါယ်လေးပါးပဲ။ ဒါကြောင့် ၇-ရက်လုံးလုံး စိတ်တွေ ပြင်လာတာ။

ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့သဘောတရား

ဒါကြောင့် ခန္ဓာက ဘာပေါ်ပေါ် ခန္ဓာက ဓာတ်လက္ခဏာ ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ပူတာ ဓာတ်၊ ဘာပေါ်ပေါ် မျိုးစုံပေါ်လာ တာ ဓာတ်။

- ပူတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- အေးတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- တင်းတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- ညောင်းတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- ကိုက်တာ ပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- ယိုစီးတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- ဖွဲ့စည်းတာပေါ်လည်း ဓာတ်၊
- တွန်းတာ ကန်တာပေါ်တာ ဓာတ်...ဓာတ်...ဓာတ်။

ဓာတ်သဘောတရားလေးတွေကလည်း ပေါ်လိုက် ပျောက် လိုက်၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတဲ့သဘော။ အဲဒီတော့- တင်းတာပေါ်တော့ တင်းတာပျက်၊ ပူတာပေါ်တော့ ပူတာပျက်၊ အေးတာပေါ်တော့ အေးတာပျက်၊

လှုပ်တာပေါ်တော့ လှုပ်တာပျက်၊
 ရုပ်အစဉ် ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်တတ်တဲ့သဘော။
 ဝေဒနာက ရုပ်ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တိုင်း-
 ပူတာပေါ် ခံစားပျက်၊
 အေးတာပေါ် ခံစားပျက်၊
 ကိုက်တာပေါ် ခံစားပျက်၊
 ညောင်းတာပေါ် ခံစားပျက်၊
 ဝေဒနာ နာမ်ကလည်း ခံစားပျက်...။
 စိတ်ကလည်း သိပျက်။
 ပူသိ ပျက်၊
 အေးသိ ပျက်၊
 ညောင်းသိ ပျက်၊
 ကိုက်သိ ပျက်။

ခန္ဓာမှာပေါ်လာတဲ့ ဓာတ်သဘော၊ ရုပ်သဘော၊ ဝေဒနာသဘော၊ စိတ်သဘောတွေဟာ ပေါ်ပေါ်ပြီး ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့ သဘောတရားတွေပါလား။ ဖြစ်ဖြစ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားတဲ့ သဘောတရားလေးပါလား။

အဲဒီ အပျက်သဘောတရားတွေကို ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ တစ်နည်း ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့ အချိန်အခါမှာ ယောဂီတို့... လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်တွေ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။

ကုသိုလ်စိတ်က နေရာဝင်ယူလိုက်တာ

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အကုသိုလ်စေတသိက် စိတ္တသင်္ခါရတရားတွေ ပျက်သွားပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာ အကုသိုလ်စေတသိက်တွေ ချုပ်သွားတော့ ဘာစိတ်ကျန်လဲ။ ကုသိုလ်စိတ် ကျန်တယ်။ အဲဒါ စိတ်ပြင်တာပဲ။ စိတ်ပြင်တာပဲ။ စိတ်ပြင်တာပဲ။

စိတ်ကလေးကို ပြင်ပေးတာ ၇-ရက်လုံးလုံး ဟောခဲ့ပြီးပြီ။ အရှည်တွေ မဟောတော့ဘူး။ စိတ်ကလေး ပြင်လိုက်တာပဲ။ ဆိုကြပါစို့...

ခန္ဓာကြီးက နာတာကြီးပေါ်လာရင် အဲဒီနာတာကြီးဟာ ငါမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါမှ မဟုတ်ဘဲ။ ရုပ်ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ‘ရုပ် ဖောက်ပြန်ပျက်ရှူ’။ ဝေဒနာ ခံစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ‘ဝေဒနာ ခံစားပျက်’လို့ ရှုလိုက်ရင် နာတာကြီးကို ကပ်ညီနေတဲ့လောဘစိတ် မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒါ စိတ်ပြင်တာ။

နာတာကြီးကို မခံချင်တဲ့ စိတ်၏တုန့်ပြန်မှု ဒေါသ မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒါ စိတ်ပြင်လိုက်တာ။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ နာတာကြီး ပေါ်လာရင် ငါ နာတာမှ မဟုတ်ဘဲနဲ့။ ရုပ် ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်။ ဝေဒနာ ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒနာ ခံစားပျက်လို့ ရှူ။ နာတာကြီးဆိုတဲ့ အရှုခံ မရှိတဲ့ပညတ်ကြီးကို အဲဒီမှာ ဉာဏ်ကဦးအောင် မရှုနိုင်ခဲ့ရင် ‘ငါ နာတယ်’ဆိုတဲ့ ‘ဒိဋ္ဌိစွဲကြီး’ ဝင်လာတတ်တယ်။

အဲဒီမှာ ရုပ်စွဲ ဒိဋ္ဌိလည်း မချုပ်၊ နာမ်စွဲ ဒိဋ္ဌိလည်း မချုပ်၊ ပညတ်ရုပ် ပညတ်နာမ်လည်း မချုပ်။ အဲဒီတော့ ဥပါဒါန် နာမ် ရုပ်လည်း မချုပ် ဖြစ်သွားမယ်။ အဲဒီစိတ်တွေနဲ့ သေလို့ကတော့ ငရဲ...ငရဲ...။

ဒါကြောင့် စိတ်ပြင်တဲ့အလုပ်၊ တရားဆိုတာ စိတ်ပြင် တာ။ တရားဆိုတာသည် စိတ်အလုပ်၊ စိတ်အလုပ်တွေ။ အဲဒါ စိတ်အလုပ်။

တရားသိသွားတယ်ဆိုတာ စိတ်ပြောင်းသွားတာ။ တရား မထိုင်ခင်တုန်းက သိနေတဲ့အသိ- ငါ နာတယ်၊ ငါ ကျဉ်တယ်၊ ငါ ကိုက်တယ်၊ ငါ ပူတယ်လို့ သိနေတဲ့ အသိ။ ငါ့ခေါင်း၊ ငါ့ လက်၊ ငါ့ခြေလို့ သိနေတဲ့ အသိကနေပြီးတော့ ငါ မဟုတ်ပါ လား၊ ရုပ် ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်။ ရုပ်ဖောက်ပြန် ပျက်၊ ဝေဒနာခံစားပျက်နေတဲ့ သဘောပါလား။ ရုပ်ကလည်း သူ့သဘော သူဆောင်ပြီး ဟောဒီမှာ ဖောက်ပြန်ပြီး ပျက်နေတဲ့ သဘောတရားပါလား။

ဝေဒနာကလည်း သူ့သဘောသူ ခံစားပြီး ပျက်နေတဲ့ သဘောတရားပါလား။ စိတ်ကလည်း သူ့သဘောသူ သိပြီး ပျက်နေတဲ့ သဘောတရားကြီးပါလား။

ခန္ဓာက ဓမ္မသဘောတရားတွေ သူ့သဘော သူဆောင်ပြီး ပျက်နေတဲ့ သဘောတရားကြီးပဲ။ အဲဒါ အမှန်မြင် အမှန်သိလာ

တာ။ အဲဒါ စိတ်ပြင်တာပဲ။ စိတ်ပြင်နေတဲ့ လူပဲ။ အဲလို ပြင် လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ ယောဂီတို့က အဲဒီမှာ စိတ်ယုတ်၊ စိတ် ညံ့၊ အောက်တန်းစားစိတ်တွေကနေပြီး အောက်တန်းစားစိတ် အကုသိုလ်စိတ်တွေ ချုပ်ပြီးတော့ ကုသိုလ်စိတ်ကလေးဖြစ်။ ဝိပဿနာမဂ်ကုသိုလ်စိတ်ကလေးတွေ ဖြစ်ပြီးတော့ နေတယ်။ ရှေ့က အကုသိုလ်စိတ်ကို ဝိပဿနာမဂ်ကုသိုလ်စိတ်က ပယ် ထားတာ။ အဲဒါ နေရာဝင် ယူလိုက်တာ။

တစ်နည်းအားဖြင့် နာတယ်၊ တင်းတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ အောင့်တယ်ဆိုတဲ့ မသိသင့် မသိထိုက်တဲ့ တရားတွေကို သွားပြီး မရှိတဲ့ တရားတွေကို သိနေတာ၊ အဝိဇ္ဇာအကုသိုလ်စိတ်။ အဲဒီ တော့ ခန္ဓာက ဓာတ်သဘော ပေါ်ပျက်၊ ရုပ်ဖောက်ပြန် ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်၊ စိတ် သိပျက်ဆိုတဲ့ အဲဒီ ဓမ္မသဘောတရား လေးတွေ သဘာဝလေးတွေရဲ့ အပျက်အပျက်ကို သိသွားရင် အဝိဇ္ဇာအကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီး ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်က နေရာ ဝင်ယူလိုက်တာ။ အဝိဇ္ဇာက အကုသိုလ်စိတ်၊ ဝိဇ္ဇာက ကုသိုလ် စိတ်။

အဲဒီတော့ ခန္ဓာက သဘောသဘာဝလေးတွေ ပေါ်ပျက်၊ ပေါ်ပျက်၊ အရှုခံ သဘောတရားလေးတွေရဲ့ အပျက်ကို အဲဒါ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်။ အဲဒါ ဝိဇ္ဇာ ဉာဏ် ရနေတာ။

ဖြူစင်တဲ့စိတ် မြင့်မြတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပြီ

ယောဂီတို့... အဲဒါ အဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်၊ ချုပ်ပြီးရင် ဘာစိတ်ကျန်။ ကုသိုလ်စိတ်ကလေး ကျန်နေတာ။ အဲဒါ ကုသိုလ်စိတ်၊ အဲဒါ ဝိပဿနာ မဂ်ကုသိုလ်စိတ်၊ အဲဒီ စိတ် ကျန်နေတာ။ အဲဒါ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်သွားပြီ။ အထက် တန်းကျတဲ့စိတ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ကိလေသာ ချေး ညှော်ဆိုတဲ့ အညစ်အညူး အဲဒီမှာ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ပုပ်၊ စိတ်ယုတ် တွေ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးက ဖြူစင်သန့်ပြီးတော့ ဖြူစင်တဲ့ စိတ်ကလေး၊ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်၊ အထက်တန်းကျတဲ့ စိတ်ဖြစ်ပြီ ယောဂီတို့။

ကိုယ့်စိတ်ကလေးကို အဲဒီ ဖြူစင်တဲ့စိတ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်၊ အထက်တန်းကျတဲ့စိတ်၊ မိမိရဲ့ စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ် ကလေးကို တရားအဓိဋ္ဌာန်ပြည့်လို့ ဒီကနေ့ မိမိတို့ရဲ့ ဟောဒီ လောကကြီးထဲကို ပြန်တော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီစိတ်ကလေးတွေဟာ အာရုံငါးပါး ကာမဂုဏ်တရားတွေနဲ့ ကြုံကြုံကပ်လို့ ဆုံတိုက်တဲ့ အခါမှာ မြင့်မြတ်နေတဲ့စိတ်တွေဟာ ယုတ်တဲ့စိတ်တွေ မဖြစ် အောင်၊ ဖြူစင်နေတဲ့စိတ်တွေ ညစ်ညူးမဲနေတဲ့စိတ်တွေ မဖြစ် အောင် မိမိတို့ သိထားတဲ့ တရားအသိလေးနဲ့ သတိ၊ သတိ၊ သတိဆိုတဲ့ အသိလေးနဲ့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ နေကြ၊ ထိုင်ကြ၊ သွားကြ၊ လာကြပါ။ မိမိတို့၏ လူမှုကိစ္စအဝဝတွေကို လုပ်ကြ ကိုင်ကြရမယ်။ ဒါကြောင့် (အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။)¹

ဘုရားရှင်၏ ပစ္စိမပ္ပဒ္ဒဝစန

ဒါကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက....

“ ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ
အာမန္တယာမိဝေါ၊
ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ
အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေယ။”

ဘိက္ခဝေ- သံသရာဘေးလာမည့်ရေးကို မျှော်တွေးရှုငြား အို... ချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊ ဟန္တ- ငါ တိုက်တွန်း၏၊ ဒါနိ- ယခုအခါ၌၊ ဝေါတုမှာကံ- သင်ချစ်သား ချစ်သမီးတို့အား၊ အာမန္တယာမိဝေါ- ငါဘုရား နောက်ဆုံးမိန့်မှာရန် ခေါ်တော်မူ၏၊ သင်္ခါရာ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဝယဓမ္မာ- ပျက် တတ်သော သဘောရှိ၏၊ တုမေ- သင်ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ သည်၊ အပ္ပမာဒေန- မမေ့မလျော့သော သတိတရားဖြင့်၊ သမ္မာ ဒေယ- နေ့ရောညည့်ပါ ဘယ်ခါမစဲ အားထုတ်ရကုန်၏။

ဘုရားရှင် နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးမှာ နောက်ဆုံး တရား ပစ္စိမပ္ပဒ္ဒဝစန ဘုရားရဲ့ နောက်ဆုံးစကား၊ နောက်ဆုံး အဆုံးအမတွေပဲ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မယ် ဆိုတော့ ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ ဟောဒီ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခါနီးမှာ ငါဘုရား မှာခဲ့မယ်။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့

သည် ဝယဓမ္မာ ပျက်တတ်သော သဘောရှိတယ်။ ကဲ ဟုတ်ရဲ့လား။ မှန်ရဲ့လား။ ဘုရားဟောတဲ့ ဒေသနာတော်က ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဟောသွားတာက ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေဟာ ပျက်တတ်သော သဘောရှိတယ်တဲ့။

ယောဂီတို့ (၇)ရက်လုံးလုံး ကိုယ့်ခန္ဓာကို ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပြီးတော့ အားထုတ်လာတဲ့အခါမှာ ဟောဒီမှာ ဘုရားရှင်က ရုပ် နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရတရားတို့သည် ဝယဓမ္မာ- ပျက်တတ်သော သဘောရှိတယ်။

ရုပ်တရားတွေ ပေါ်လာရင် ရုပ်တရားတွေ ကြည့်၊ ဖောက်ပြန်ပျက်။ ဝေဒနာ ခံစားတဲ့သဘောတွေ ပေါ်လာရင် ဝေဒနာခံစားပျက်။

ဟောဒီမှာ စိတ်ကလေးတွေ ပေါ်လာရင် စိတ်ကလည်း သိပျက်။ ခန္ဓာမှာ အပျက်ချည်းပဲ။ ကောင်းတဲ့အကွက်တစ်ကွက်မှ မရှိဘူး။ ကောင်းတဲ့အကွက်ဆိုလို့ အပ်ချစရာ မရှိဘူး။ တစ်ပျက်ပြီး တစ်ပျက် ပျက်နေတယ်။

ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ ဒေသနာနဲ့ ယောဂီတို့ ခန္ဓာအသိ

သဲကမ်းပါးကြီး သဲတွေပြိုကျနေသလို ဖွားဖွား၊ ဖွားဖွားနဲ့ အဆက်မပြတ် တရစပ် လျင်မြန်စွာ သဲကမ်းပါးက သဲတွေသည် အဲဒီမှာ တဖြောဖြော ပြိုကျနေသလို ပျက်နေသလို ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကလည်း အပျက်တွေချည်းပဲ။ ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင်

အဖြစ်ကို မမြင်ရတော့ဘဲနဲ့ လျင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်တွေနဲ့ တစ်ခါတည်း ပျက်ပျက်၊ ပျက်ပျက်၊ ပျက်ပျက်သွားတာ။

အဲဒီမှာ ကြည့်လေ... ခန္ဓာက ပူတာလေးကြည့်မယ် မကြံဘူး။ ဖျတ်ဆို ပျက်သွားပြီ။ အေးတာလေး ပေါ်လာလည်း ဖျတ်ဆို ပျက်သွားပြီ။ ခန္ဓာက ပူပျက်၊ အေးပျက်၊ တင်းပျက်၊ တောင့်ပျက်၊ နာပျက်၊ ကိုက်ပျက်၊ အောင့်ပျက်၊ လှုပ်ပျက်၊ ထုံပျက်၊ ဟော ရုပ်သဘောတွေ ဖောက်ပြန်ပျက်။ ဝေဒနာခံစားပျက်။

တင်းတာပေါ် တင်းတာ ခံစားပျက်။
ကျဉ်တာပေါ် ကျဉ်တာ ခံစားပျက်။
အေးတာပေါ် အေးတာ ခံစားပျက်။
ကိုက်တာပေါ် ကိုက်တာ ခံစားပျက်။
ယားတာပေါ် ယားတာ ခံစားပျက်။

ဪ ရုပ်တွေကလည်း မပေါ်လိုက်နဲ့၊ ပေါ်လိုက်ရင်ပျက်။ ဝေဒနာခံစားတဲ့ သဘောတရားလေးကလည်း ခံစားပျက်။

ကဲ ကြည့် ကြည့် ကြည့်။ အဲဒီမှာ သင်္ခါရ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည် ရုပ်ဖောက်ပြန်တဲ့သဘော၊ ဝေဒနာခံစားတဲ့သဘောတရားတို့သည်၊ ဝယဓမ္မာ- ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ယောဂီတို့ ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ ဒေသနာနဲ့ ယောဂီတို့၏ ခန္ဓာအသိနဲ့ ကိုက် မကိုက် ကြည့်ကြည့်။

ခန္ဓာမှာ ပေါ်လာသည့် ဓမ္မသဘောတရားသည် အပျက်

ချည်းပဲ။ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့ ဓာတ်ရှုလည်း ပေါ်ပျက်၊ ရုပ်ရှုလည်း ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာရှုလည်း ခံစားပျက်၊ စိတ်ရှုလည်း သိပျက်၊ ခန္ဓာက ပေါ်လာတဲ့ ဓမ္မသဘောတွေ ပေါ်ပျက် ပေါ်ပျက်။ သဘောပျက် အဲဒီမှာ မြင်လာတာ။

သင်္ခါရာ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ **ဝယဓမ္မာ-** ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ မြဲတဲ့တရား ဘာတစ်ခုမှ မရှိဘူးတဲ့။ အဲဒီမှာ ပျက်တတ်တဲ့သဘောချည်းပဲ။

ပုထုဇဉ်က အဖြစ်ကို ရှုတာ၊ အရိယာက အပျက်ကို ရှုတာ

ယောဂီတို့ ပုထုဇဉ်ဆိုတာ အဖြစ်ကို ရှုတာ။ ပုထုဇဉ်က အဖြစ်ကို ရှုတယ်။ အရိယာက အပျက်ကို ရှုတယ်။ ပုထုဇဉ်က အဖြစ်ကို ရှုတာ။ အရိယာက အပျက်ကို ရှုတာ။

အဲတော့ အဖြစ်ချည်း ရှုလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လောကဓံနဲ့ ကြုံလို့ ပျက်သွားပြီဆိုရင် အဲဒါ မခံနိုင်တော့ဘူး။ ဟီးချပြီးတော့ ရင်ဘတ်ကြီးထုပြီး အမယ်လေး အလိုလေးနဲ့ အော်ဟစ်ပြီးတော့ ငိုကြွေးပြီး တချို့များ ပူလောင်ပြီး မေ့တောင်သွားသေးတာ။

အဲဒါတွေ လောကကြီးထဲမှာ ဖြစ်နေတာ ပုထုဇဉ်တွေရဲ့ ဖြစ်စဉ်။ ပုထုဇဉ်ဆိုတာ အဖြစ်ကိုပဲ ကြည့်နေတာ။ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့ရအောင် လုပ်တယ်။ အဲဒါ ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ အော် ရလာတာ မှန်သမျှသည် ကုန်တာပဲ။ ရ-ကုန်ပဲ။ ဘယ်

လောက်ပဲရအောင် လုပ်နေနေ ဟောဒီမမြဲတဲ့ သင်္ခါရလောကကြီး ထဲမှာ အပျက်လောကကြီးထဲမှာ ရသမျှ ကုန်တာပဲလေ။ မိမိတို့၏ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် ဒီကနေ့ ရှာကြ၊ ဖွေကြ၊ လုပ်ကြ၊ ကိုင်ကြ၊ ရအောင် ရှာတယ်။ ဘယ်လောက်များ ခံသလဲ။ ရပြီး ကုန်တာပဲ။ ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ ဘာတွေများ ဖြစ်လာသလဲ။ ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်တာပဲ။

အဲဒီတော့ ယောဂီတို့ ပုထုဇဉ်တွေက ရအောင်၊ ဖြစ်အောင် ဒီကနေ့ လုပ်လာကြတယ်။ ကဲ- ရသမျှ ကုန်တာပဲ။ ဖြစ်သမျှ ပျက်တာပဲ။ အပျက်။

ဘုရားရှင်က ဒါကြောင့် အဲဒီအပျက်တွေကို မြင်ထားရင် မိမိတို့၏ လူနေမှု နေ့စဉ်ဘဝမှာ သွားလာလှုပ်ရှားရင်းနဲ့ အဲဒီမှာ ကိုယ်တွေးသမျှ၊ ကြံသမျှ၊ ပြောသမျှ၊ လုပ်သမျှတွေ ဖြစ်မလာရင် စိတ်ညစ်ခြင်းဆိုတဲ့ စိတ်နှလုံး ပူလောင်ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်ခြင်း၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း မချမ်းသာခြင်းဆိုတဲ့ စိတ်ရဲ့ ခံစားချက်တွေ မလာတော့ဘူး။

လောကဓံတရားကို မတုန်မလှုပ်တော့ဘူး

ယခုလို တရားတွေ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်ထားတဲ့ အခါကျတော့ အပျက်ကို သိနေတဲ့စိတ်၊ အပျက်ကို သိနေတာ။ အပျက်ကို သိနေတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ အဲဒီမှာ ကြုံလာ ဆုံလာတဲ့ မိမိရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ လောကဓံဆိုတဲ့ တရားကြီးကို မတုန်မလှုပ်

တော့ဘူး။ စိတ်တွေ မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။ ကယောက်ကယက် မချောက်ချားတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဟောဒီ အပျက်ကို သိထားလို့။ အော်- ဖြစ်သမျှ ပျက်မှာပဲ။ ရသမျှ ကုန်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ မိမိတို့ကို သူများက ဘယ်လောက်ပဲ ချီးမွမ်းတဲ့စကားတွေ ချီးမြှောက်တဲ့ စကားတွေ ပြောလည်း ဝမ်းမသာတော့ဘူး။ မိမိကို ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချတဲ့ နှိမ့်ချတဲ့စကားတွေ ပြောလည်း ဝမ်းမနည်းတော့ဘူး။

ယောဂီတို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ အဲဒီတော့ ချီးမြှောက်တယ်၊ ချီးမွမ်းတယ်။ သဘောကျပြီး ဝမ်းသာရင် လောဘ။ ကိုယ့်ကို ကဲ့ရဲ့တယ်၊ ရှုတ်ချတယ်၊ နှိမ့်ချတယ်ဆိုရင် မကြိုက်ဘူး။ မနှစ်သက်ဘူးဆိုရင် ဒေါသ။

အဲဒီ လောဘနဲ့ ဒေါသ မဖြစ်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ အခုလို (၇)ရက် တရားအဓိဋ္ဌာန် အားထုတ်နေတဲ့အချိန်ခါမှာ မိမိရဲ့ စိတ်ကလေးကို ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားဘာဝနာနဲ့ ပြုပြင်ထားလို့။ ဆုံးမထားလို့။ မိမိ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက်တွေ အဲဒီ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက်တွေကို ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားနဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားနဲ့ အဲဒီ ပြုပြင်ဆုံးမထားတော့ စိတ်တွေဟာ သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြီးတော့ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်နေပြီ။ မိမိ၏ နှလုံးသားသည် မြင့်မြတ်တဲ့ နှလုံးသားဖြစ်နေတဲ့အခါကျတော့ မိမိ၏ နှလုံးသားကို လာပြီး အရောင်ဆိုးလို့

မရတော့ဘူး။ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချီးမြှောက်ခြင်းဆိုတဲ့ အရောင်တွေ လာမဆိုးနဲ့။ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းဆိုတဲ့ အရောင်တွေ လာမဆိုးနဲ့။ ငါ သိပြီ။ အရောင် လာမဆိုးနဲ့။ ငါ့ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ နှလုံးသားမှာ စိတ်ကလေးက ဖြူစင်နေတဲ့ စိတ်ကလေးကို အထက်တန်းကျနေတဲ့ စိတ်ကလေးကို စိတ်ယုတ်၊ စိတ်ညံ့၊ အောက်တန်းစားဖြစ်အောင် လာမလုပ်နဲ့။ ငါ့စိတ်တွေကို အရောင်တွေ လာမဆိုးနဲ့။ ငါ သိပြီ။

ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ သိသွားတာ။ ဒီလိုစိတ်မှ မပြုပြင်ရင် ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်တွေကို ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစားနဲ့မှ စိတ်ပြင်တဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ရင်၊ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ဒီတရားတွေ မရှုရင်၊ မမှတ်ရင် သံသရာမှာ ဘဝခန္ဓာတွေ ရတိုင်း စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက်တွေနဲ့ နေလာတာ။ တစ်သံသရာလုံးမှာ စိတ်ရိုင်းစိတ်မိုက်တွေနဲ့ နေလာတယ်။ အဝိဇ္ဇာအမှိုက်သိုက်ကြီးတွေ ဖုံးလာတာ။

ဒီကနေ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်တွေကို နာတယ်၊ နာတဲ့အတိုင်း သိ၊ သိတဲ့အတိုင်း ကျင့်တော့ ဘုရားရှင်ပေး သနားတော်မူတဲ့ ဓမ္မတရားနဲ့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီးတော့ စိတ်ယုတ်စိတ်ညံ့ အောက်တန်းစားစိတ်တွေ ပျောက်ပြီး သန့်စင်တဲ့စိတ်၊ ဖြူစင်တဲ့စိတ်၊ အထက်တန်းကျတဲ့စိတ်။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့၏ နှလုံးသား၊ မိမိ၏ နှလုံးသားမှာ မြင့်မြတ်သွားပြီ။ မိမိရဲ့ နှလုံး

သားမှာ စိတ်အစဉ် ဖြူစင်သွားပြီ၊ ဖြောင့်မတ်သွားပြီ၊ တည်ကြည် သွားပြီ။ စိတ်ယုတ်၊ စိတ်ပုပ်၊ စိတ်ကောက်၊ စိတ်ညစ်၊ အောက် တန်းစားစိတ် မရှိတော့ဘူး။

အဲဒါကြောင့် လောကဓံနဲ့ တွေ့ရင် မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ မိမိရဲ့ ဘဝကို စိတ်ငြိမ်းချမ်းအောင် နေ တတ်သွားပြီ။ အဲဒီလို လူနေမှု ဘဝထဲမှာ နေစဉ် သွားရင်း လာရင်းနဲ့ နေထိုင် လုပ်ကိုင်ရင်းနဲ့ ကိုယ်သိထားတဲ့ အသိလေး။

သတိမရှိဘဲနဲ့တော့ သမာဓိဖြစ်မလာနိုင်

အဲဒီတော့ အရှုခံဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေရဲ့ သဘောပျက်ကို မြင်သွားတော့ အဲဒီသဘောပျက်ဆိုတဲ့ အရှုခံ ကြီးကို ကပ်ညီတဲ့ လောဘ၊ မခံနိုင်တဲ့ ဒေါသ၊ မသိမှု မောဟ ဆိုတာတွေက ဖြစ်ခွင့်မရတော့ဘူး။ အကုသိုလ်စေတနာ စေတ သိက်တွေ ချုပ်သွားပြီ။ အဲဒါ အကုသိုလ်စိတ်ကလေး ချုပ်သွား တာ။ ဘာစိတ် ကျန်။ ကုသိုလ်စိတ်ကလေးကျန်ပြီး စိတ်ကလေး က ငြိမ်းအေးပြီးနေတာ။ အဲဒါ ဝိပဿနာမဂ်ပဲ။ ယောဂီတို့ ဒါကြောင့် (အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့)။

သင်္ခါရ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ **ဝယဓမ္မာ-** ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတရားတွေဟာ အပျက်ချည်းပါလား။ ခန္ဓာမှာ ကြည့်လိုက်တော့ ထုံပျက်၊ ကျဉ် ပျက်၊ တောင့်ပျက်၊ ကိုက်ပျက်၊ ပူပျက်၊ အေးပျက်၊ လှုပ်ပျက်၊

ယားပျက်၊ ယိုစီးပျက်၊ ဖွဲ့စည်းပျက်၊ တွန်းကန်ပျက်၊ လှုပ်ရှား ပျက်၊ အပျက်ချည်းပဲ။

အဲဒီမှာ ဘုရားဟောထားတဲ့ တရားတွေ ဟုတ်ပါလား။ မှန်ပါလား။ ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ (ဟုတ်ပါလား၊ မှန်ပါလား)၊ လို့ ယောဂီတွေ တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးက သဘောတွေ ကျပြီး ဘုရားဟောတဲ့တရားတွေဟာ အပျက်ချည်းပါလား။ ဟုတ် ပါလား၊ မှန်ပါလားလို့ သဘောကျပြီးတော့ ခေါင်းညိတ်နေတယ် ထင်နေတာ။ မဟုတ်ဘူး။

တချို့က ခေါင်းကြီးတွေ စိုက်ပြီး ငိုက်သွားတာ။ အိပ်နေ တာ သတိ...သတိ။ ကြည့်လိုက်တယ် ဘုန်းကြီးက အော် ဘုရားဟောတွေ သဘောကျလို့များ... မှန်ပါဘုရား၊ ဟုတ် ပါ့ဘုရား၊ ခေါင်းက ညိတ်ပြီးတော့ မှန်ပါဘုရား၊ မှန်ပါဘုရား လို့ သာဓုများ ခေါ်နေသလားလို့။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ ငိုက်နေတာ။ မငိုက်နဲ့။ မငိုက်နဲ့။ အဲဒီမှာ-

ဘိက္ခဝေ- ချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊ **ဟန္တ-** ငါ တိုက်တွန်း ၏။ **ဒါနိ-** ယခုအခါ၌၊ **ဝေါတုမှာကံ-** သင်ချစ်သား ချစ်သမီး တို့အား၊ **အာမန္တ ယာမိဝေါ-** ငါဘုရား နောက်ဆုံးမိန့်မှာရန် ခေါ်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးစကားတော်၊ နောက်ဆုံး တရားတော် ‘**ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစန**’။

သင်္ခါရ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ **ဝယဓမ္မာ-** ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ **တုမှေ-** သင်ချစ်သား ချစ်သမီး

တို့သည်၊ **အပ္ပမာဒေန** - ဘယ်သောအခါမှ မမေ့မလျော့သော သတိတရားနှင့်၊ **သမ္မာဒေထ** - နေ့ရောညည့်ပါ ဘယ်ခါမစဲ ပွားများ အားထုတ်ကြကုန်ရာတည်း။

အပျက်ကြီးကို နေ့ရောညည့်ပါ မပြတ်မလပ် တရစပ် ရှုနေ။ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ တို့ယောဂီတို့ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်(၇)ရက် တင်းတင်းမနေ့က ပြည့်ခဲ့လို့ ဒီကနေ့ (၈)ရက်မြောက် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲ အဓိဋ္ဌာန်ထွက်တဲ့နေ့မှာ တရားတစ်ကြိမ် ထိုင်တယ်။

ဘုရားရှင်က အပျက်ကို မမေ့နဲ့တဲ့။ သတိ၊ သတိ။ **အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ** - သတိကို ပြောတာ။ သတိနဲ့ အမြဲတမ်းနေ။ မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ဘဝထဲမှာ နေ့စဉ် နေ့စဉ်တိုင်းမှာ သတိလေးနဲ့ ကပ်၊ ကပ်။ သတိအသိလေးနဲ့ ကပ်ပြီးနေ။ သတိ အင်မတန် အရေးကြီးတာ။ သတိမရှိဘဲနဲ့တော့ သမာဓိလည်း ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ဝိပဿနာဉာဏ်လည်း ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ သတိ၊ သတိ။

သတိတရားနဲ့ကပ်ပြီး နေ့ရောညည့်ပါ ရှုနေ၊ ပွားနေ

ဘုရားရှင်က ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးမှာ သတိအရေးကြီးကြောင်း၊ သတိဆိုတဲ့ တရားနဲ့ မမေ့မလျော့နေဖို့၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ နောက်ဆုံးစကား။

ဒါကြောင့် လောကမှာ မိဘတွေ သေခါနီးကျရင် အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့စကားတွေ သားသမီးတွေ ပြောသွားပြီး

လောကကြီးက ထွက်ခွာသွားတာ။ အဲဒီတော့ သားသမီးတွေဟာ ဒါသည် အဖေ မသေခင်တုန်းက ပြောတဲ့စကား၊ အဖေ သေခါနီးမှာ မှာသွားတဲ့စကား၊ အမေသေခါနီးမှာ မှာသွားတဲ့စကားဆိုပြီးတော့ အင်မတန်မှ အလေးအမြတ် တန်ဖိုးထားပြီးတော့ လိုက်နာကြတာ။

အခုလည်းပဲ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးမှာ နောက်ဆုံးတရား၊ နောက်ဆုံးစကား မှာသွားတာ။ အပျက်တွေကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ကြနဲ့တဲ့။ **“အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ”** သတိတရားနဲ့ ကပ်ပြီးတော့ နေ့ရော ညည့်ပါ ရှုနေ၊ ပွားနေ ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ (အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့)။

အဲဒီတော့ ယောဂီတို့ကို ဘုန်းကြီးတို့ မနေ့ကလည်း ဟောခဲ့ပြီးပါပြီ။ အဲဒီမှာနော် ဓာတ်အကြောင်းတွေ၊ ရုပ်အကြောင်းတွေ၊ ဝေဒနာအကြောင်းတွေ၊ စိတ်အကြောင်းတွေ သစ္စာ ဓမ္မအကြောင်းတွေ သစ္စာ(၄)ပါး မျက်မှောက်ပြုပုံတွေ။

အရိယာမဂ်ကြီး၏ ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်

အဲဒီတော့ ယောဂီတို့ ထိုင်တိုင်း ထိုင်တိုင်းမှာ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက် အကျိုးသင်္ခါရ ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာပေါ်က အကျိုးတရားကြီးကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အကုသိုလ် စိတ္တသင်္ခါရဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေ ငြိမ်းသွားတာ။ အကြောင်းတွေ ငြိမ်းသွားတော့ အကျိုးလည်း ငြိမ်းသွားတယ်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အကုသိုလ် စိတ္တသင်္ခါရ၊ အဲဒီ အကုသိုလ် အကြောင်းတွေ ငြိမ်းသွားတော့ နောင်လာမယ့် အနာဂတ်မှာ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယဆိုတဲ့ အပါယ် (၄)ပါး ဒုက္ခသစ္စာ မရတော့ဘူး။

အကြောင်းတွေ ချုပ်လို့ အကျိုးတွေ ချုပ်သွားတာ။ အကြောင်းငြိမ်းလို့ အကျိုးငြိမ်းသွားတာ။ အဲဒီအကြောင်းအကျိုး ငြိမ်းတာလေးက ဘာလဲဆိုလို့ရှိရင် နိရောဓသစ္စာ။ ဘုန်းကြီးတို့ ခဏခဏ ဟောတယ်။ အဲဒါက တဒင်္ဂနိရောဓသစ္စာ။ အဲဒီမှာ အကြောင်းတွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားလို့ အကျိုးတွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားတာ။ အကြောင်းအကျိုးတွေ ချုပ်သွားတဲ့ သဘောသည် ငြိမ်းအေး နေတာ။ အဲဒါ နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရဒုက္ခသစ္စာကြီး အမှန်မြင် အမှန်သိနေတာက မဂ္ဂ သစ္စာ။ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့အခါကျတော့ အကြောင်းအကျိုး တွေ ချုပ်ငြိမ်းနေတာက နိရောဓသစ္စာ။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့- ဒုက္ခနဲ့ သမုဒယ၊ မဂ္ဂနဲ့ နိရောဓ။ အဲဒါ တစ်ချက်ခုတ်တာနဲ့ (၄)ချက် ပြတ်သွားတာပဲ။

အဲဒီတော့မှ ယောဂီတို့၏ သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပျက် ကြီးကို ရှုနေတဲ့ဉာဏ်။ အဲဒီရှုနေတဲ့ အသိလေး။ အဲဒီတော့ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဆိုတာ မရှိပါလား။ ရုပ်နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေ ဖြစ်ပြီး ပျက်နေတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာတရားကြီး

ပဲရှိပါလားလို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင်၊ အမှန်သိနေတာသည် ယောဂီတို့ အဲဒါ ဘာလဲ။ မဂ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ်၊ ဝိပဿနာမဂ်၊ အရိယာမဂ်ကြီးရဲ့ ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်လို့ ခေါ်တယ်။

ယောဂီတို့ အဲဒါ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်။ အဲဒီမဂ်စိတ်ကလေး ကျ နေတာ။ အဲဒီ မဂ်စိတ်ကလေး ကျတဲ့အခါကျတော့ ယောဂီတို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အကုသိုလ်စေတနာ စေတသိက် အကုသိုလ်စိတ်တွေ ချုပ်သွားပြီ။ အကုသိုလ်စိတ်ချုပ်ပြီး ဘာ စိတ်ကျန်လဲ။ မဂ်စိတ်ကျန်တာ။ ဘာမဂ်လဲ။ ကုသိုလ်မဂ်စိတ် လေး ကျန်နေတာ။ ဝိဇ္ဇာနဲ့ယှဉ်တဲ့ ကုသိုလ်မဂ်စိတ်လေး ကျန် နေတာ။ အဲဒါကို တဒင်္ဂမဂ် ခေါ်တယ်။ အဲဒီမဂ်က ဟောဒီမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာ တစ်နည်း ကိလေသာ မှ လွတ်တဲ့ စိတ်ကလေး ဖြစ်သွားတာ။

တစ်နည်း- ယောဂီတို့ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့ စိတ်ကလေး ဖြစ်သွားတာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။

ကိလေသာမှ တဒင်္ဂလွတ်တဲ့စိတ်

ဖြစ်ပျက် သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေ တဲ့အခါကျတော့ စိတ်မှာ လောဘဖြစ်သေးလား။ ဒေါသဖြစ် သေးလား။ မောဟဖြစ်သေးလား။ မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒီမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေပြီ။

အဲဒီအချိန်အခါမှာ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစွဲ၊ ခြေစွဲ၊ ကိုယ်စွဲ ကြီး လာသေးလား။ အဲဒီမှာ ဥပါဒါန်စိတ်လည်း ချုပ်ပြီ။ ပညတ် ရုပ်၊ ပညတ်နာမ်၊ ဥပါဒါန်ရုပ်၊ ဥပါဒါန်နာမ်တွေလည်း ချုပ် သွားပြီ။

အဲဒီတော့ ယောဂီတို့ အသိလေးသည် ဘာကို သိနေတာ လဲ။ အရှင်ခံဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာကို သိနေတာ။ အဲဒီ ဖြစ် ပျက်ကို သိနေတဲ့ ရှုစိတ်သည် ဘာနဲ့ ယှဉ်နေသလဲ။ အသိဉာဏ် လေးနဲ့ ယှဉ်နေတာ။ ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ယှဉ်နေတာ။

မသိတာက အဝိဇ္ဇာ။ မသိမှု အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်ပျက် သင်္ခါရဒုက္ခသစ္စာပေါ်က လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ အကု သိုလ် စိတ္တသင်္ခါရ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တာ။

ယောဂီတို့ရဲ့ အရှင်သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ပျက်ကြီးကို ရှုနေတဲ့ ရှုသိစိတ်၊ ရှုစိတ်ကလေး။ အဲဒီ ရှုစိတ်ကလေးသည် ဝိဇ္ဇာနဲ့ ယှဉ်နေတာ။ အဲဒီတော့ ဘာလဲ ယောဂီတို့ ကုသိုလ်စိတ်။ အကုသိုလ်စိတ်ချုပ်ပြီးတော့ ကုသိုလ်စိတ်ကလေးဖြစ်နေတာ။ အဲဒီ ကုသိုလ်စိတ်ကလေး ဖြစ်နေတာ။

တစ်နည်း အဲဒီတော့ ယောဂီတို့ အသိမကင်းဘူး။ အသိက သိနေတယ်။ အရှင်ဖြစ်ပျက် သဘောလေးကို ရှုစိတ်က သိနေ တယ်။ အဲဒါ ယောဂီတို့ အသိမကင်းတဲ့စိတ်။ အဲဒါ ယောဂီတို့ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်။ (တဒဂ် လွတ်စိတ်ကလေး) လွတ် စိတ်ကလေး၊ ရှုစိတ်ကလေး လွတ်နေတာ ယောဂီတို့။

တရားရှုတော့ ခန္ဓာမှာ တရားတွေ့

ယောဂီတို့ အခု ဘာလို့ လွတ်နေတာလဲ။ (ခန္ဓာစိုက်)။ ယောဂီတို့ အခု တရားရှုတာမဟုတ်ဘူးလား။ အခု ယောဂီတို့ (၇)ရက်လုံးလုံး တရားရှုလို့ (၈)ရက်မြောက်တဲ့နေ့။ တရား အဓိဋ္ဌာန် ထွက်တဲ့နေ့မှာ တရားတစ်ကြိမ် ထိုင်နေတယ်ဆိုတာ တရားရှုနေတာ။

အော်...တရားရှုတော့ ခန္ဓာက ဓာတ်သဘော ပေါ်ပျက်၊ ရုပ်သဘော ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာသဘော ခံစားပျက်၊ စိတ် သဘော သိပျက်ဆိုတဲ့ ဓမ္မသဘောတရားတွေရဲ့ သဘောအပျက် ကြီးကို တွေ့ပြီ။ အဲဒါ တရားပဲ။ တရားရှုတော့ ခန္ဓာမှာ တရား တွေ့ပြီ။

ယောဂီတို့ တရားရှုတော့ ခန္ဓာမှာ တရားတွေ့ပြီ။ ဘာ တရားလဲ။ ဟောဒီမှာ ဓာတ်ပေါ်ပျက်၊ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာသဘော ခံစားပျက်၊ စိတ်သဘော သိပျက်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာက သဘောပျက်၊ သဘောပျက်။ အဲဒီ သဘောပျက်ကြီးကို တွေ့နေ တာ။ အဲဒါ တရားတွေ့နေတာ။ တရား၊ တရား အဲဒါ တရားပဲ။

သဘောပျက်ကြီးကို ဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတော့ တရား သိနေတာ။ ငါနဲ့ တွေ့နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်နဲ့ တွေ့ နေတာ။ ငါနဲ့ သိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်နဲ့ သိနေတာ။ အဲဒါ တရားသိတယ် ခေါ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ တရားရှုတော့ တရားတွေ့သွားတာ။

ယောဂီတို့ (ကိုယ့်ကိုယ်ကို တရားတွေ့လို့ တွေ့မှန်း မသိပါလား)။ ခန္ဓာမှ ဓမ္မသဘောပျက်ကြီးတွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိသွားတာ။ သဘောပျက်ကြီးကို တွေ့နေတာ။ အဲဒါတရားတွေ့နေတာ။ အဲဒါ တရားရှာ ခန္ဓာမှာရှာ။ တရားပျောက်တော့ကော ခန္ဓာမှာ ရှာ။ ခန္ဓာမှာ ရှာတော့ ဘာတွေ့လဲ။ တရားတွေ့သွားတာ။

တရားနဲ့သာ နေဖို့ ရှိတော့တယ်

ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောပျက်ထဲမှာ လက် တွေ့သလား။ ခြေ တွေ့သလား။ ခေါင်း တွေ့သလား။ ကိုယ် တွေ့သလား။ ကြည့်... ကြည့်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တွေ့သလား။ သဘောပျက်ကြီး၊ သဘောလေးတွေ ပျက်ပျက်သွားတာ။ သဘောလေးတွေ ပျက်၊ ပျက်သွားတာသည် တရား။ တရား တွေ့နေတာ။ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့နေတာလဲ။ လူနဲ့ တွေ့နေတာလား။ ဉာဏ်နဲ့ တွေ့နေတာလား။ ဉာဏ်နဲ့ တွေ့နေတာ။

တရားတွေ့နေပြီ။ တရားရှာတဲ့ တို့ယောဂီများ တရားတွေ့နေပြီ။ တရားတွေ့တော့ ယောဂီတို့ ဘာနဲ့နေလဲ။ တရားနဲ့ နေ၊ နေတာ။ ဟုတ်ရဲ့လား ယောဂီ။ ယောဂီ- ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ တရားရှာလို့ ဟောဒီမှာ သဘောပျက်ဆိုတဲ့ သဘောတရားတွေရဲ့ ပျက်၊ ပျက်သွားတဲ့ သဘောပျက်ကို တရားကို တွေ့နေရင် ယောဂီတို့ ဘာနဲ့ နေတာတုံး။ ပစ္စုပ္ပန်လေးမှာ တရားရှုသိဆဲမှာ ဘာနဲ့ နေတာတုန်း။ (တရားနဲ့ နေ၊ နေတာ မဟုတ်ဘူးလား)။

အမေနဲ့ နေ၊ နေတာလား။ အဖေနဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ဇနီး၊ မယား၊ သမီး၊ သားတွေနဲ့ နေ၊ နေတာလား။ အလုပ်အာရုံပေါ်မှာ သွားပြီး နေ၊ နေတာလား။

ခေါင်းကို သိပြီး ခေါင်းစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ကျောရင်ကို သိပြီး ကျောရင်စိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ လက်သိပြီး လက်စိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ခါးသိပြီး ခါးစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ တင်ပါးသိပြီး တင်ပါးစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ပေါင်သိပြီး ပေါင်စိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ခြေသလုံးသိပြီး ခြေသလုံးစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ ခြေဖဝါးသိပြီး ခြေဖဝါးစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလား။ (ယောဂီ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်) (ဘာစိတ်နဲ့ နေ၊ နေတာလဲ)။

ဟောဒီမှာ တရားတွေ့ပြီဆိုရင် တရားစိတ်နဲ့ နေနေတာ။ အော် ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောလေးကို သိနေတဲ့ (သဘောပျက်) သဘောပျက်ကလေးနဲ့ နေ၊ နေတာ။ ရုပ်သဘောပျက်တွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့ သိစိတ်ကလေးနဲ့ နေ၊ နေတာ။ ယောဂီတို့ တရားတွေ့တော့ ဘာနဲ့ နေ။ တရားနဲ့ နေ။ အဲဒီတော့ မိမိတို့ရဲ့ နေ့စဉ် လူမှုကိစ္စတွေထဲမှာလည်းပဲ တရားနဲ့ နေ။ အသိလေးနဲ့ တရားနဲ့ နေ၊ နေတာ။

အဲ တရားရှာတော့ တရားတွေ့။ တရားနဲ့ နေဖို့သာရှိတော့တယ် ယောဂီတို့။ ယောဂီတို့ တရားရှာတော့ တရားတွေ့။

တရားတွေ့တော့ ဘာနဲ့ နေမှာတုန်း။ တရားနဲ့သာ နေဖို့ရှိတော့ တယ်။

ပညတ်အာရုံတွေနဲ့ မနေနဲ့။ ပညတ်အာရုံတွေနဲ့ နေရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာစိတ်တွေ ဖြစ်လာ မယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မှန်ရဲ့လား။ ဘုန်းကြီး ပြောတာ မယုံနဲ့၊ လက်မခံနဲ့။ ယောဂီတို့ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့ အရကြည့်၊ အခုသိ သွားမယ်။

အဲဒီမှာ သဘောပျက်၊ ပူပျက်၊ တောင့်ပျက်၊ တင်းပျက်၊ ရုပ်တရားတွေက အစဉ် ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်ပျက်။ ဝေဒနာ ခံစားပျက်၊ စိတ်သိပျက်ဆိုတဲ့ ဓမ္မသဘောတရားတွေရဲ့ သဘော ပျက်ကလေးတွေကို ဉာဏ်နဲ့ အမှန်မြင် အမှန်သိသွားရင် ယောဂီ တို့ တရားနဲ့ နေနေတဲ့စိတ်၊ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန်ရုပ်၊ ဥပါဒါန်နာမ် ချုပ်တဲ့စိတ်။ ပညတ်ရုပ် ပညတ်နာမ်ချုပ်တဲ့ စိတ်၊ တရားစိတ်။ တရားတွေ့ပြီဆိုတော့ ယောဂီတို့ တရားနဲ့ နေဖို့သာ ရှိတော့တယ်။

တဒင်္ဂါငြိမ်းအေးတာက ဝိပဿနာဉာဏ်

အဲဒီတော့ တရားကို သိတာ ဘယ်သူလဲ။ ဉာဏ်။ အဲဒီ တရား ဘယ်မှာ ပေါ်တာတုံး။

ယောဂီတို့ အဲဒီ (သဘောပျက်ကလေးတွေကို သိနေတဲ့ အသိ)။ ဘယ်မှာ ပေါ်တာတုံး။ စာအုပ်ထဲမှာ ပေါ်တာလား။

ခန္ဓာမှာ ပေါ်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဉာဏ်မှာ ပေါ်တာလား။ သတိ၊ သတိ၊ သတိ။

အဲဒီ အသိဆိုတဲ့ တရားသည် (ဉာဏ်မှာ ပေါ်တဲ့တရား)။ အသိ၊ အသိ၊ သဘောပျက်သိတဲ့ အသိသည် ဉာဏ်မှာပေါ်တဲ့ တရား။ ဉာဏ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ (ဉာဏ်ဆိုတာ သိတာ)။ အဲဒီ သိစိတ်ကလေးက အရှုခံဖြစ်ပျက် သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာ။ သဘော ပျက် ယောဂီတို့ နားလည်အောင် ပြောရင် အဲဒီအပျက်သည် သင်္ခါရဒုက္ခသစ္စာကြီး။

အဲဒီအပျက်ကြီးကို သိနေတာ။ အဲဒီ သိနေတာသည် ဉာဏ်။ အဲဒီ အသိလေးသည် ဉာဏ်။ ဒါကြောင့် အသိသည် ဘယ်မှာ ပေါ်တာလဲ။ ဉာဏ်မှာ ပေါ်တာ။ ဉာဏ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အသိ။ ဘာကို သိတာလဲ။ သဘောပျက်ကလေးကို သိနေတာ။ အဲဒီ အပျက်ကလေးကို သိနေတော့ ယောဂီတို့ အဲဒါအသိ။

တဒင်္ဂါကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အဲဒီမှာ တဒင်္ဂါကိလေသာ မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့ စိတ်ဖြစ်ပြီ။ အဲဒါ တဒင်္ဂါမဂ်။ တဒင်္ဂါနိဗ္ဗုတိ- တဒင်္ဂါနိဗ္ဗာန်။ အဲဒီ အသိလေးနဲ့ လွတ်မြောက်နေတဲ့ သဘော။ အသိတစ်ခုတည်း ပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒီ အသိနဲ့ လွတ်မြောက်နေတဲ့ သဘော။ အသိနဲ့ လွတ်မြောက်နေတဲ့ သဘောသည် ဘာလဲ။ နိဗ္ဗာန်ပဲ။

အဲဒီ အသိနဲ့ လွတ်မြောက်နေတဲ့သဘော။ တစ်နည်း ဥပမာ

ပြောရရင် အသိနဲ့ လွတ်မြောက်၍ ငြိမ်းအေးချမ်းသာနေခြင်း သည် တဒင်္ဂနိဗ္ဗာန်တို့။

တဒင်္ဂနိဗ္ဗာန်- တဒင်္ဂအားဖြင့် ငြိမ်းတာ၊ ရှုမိတဲ့ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်တစ်စိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ရှုမိတဲ့အာရုံနဲ့ဆိုင်တဲ့ ကိလေ သာတစ်စိတ် ငြိမ်းတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အားဖြင့် ငြိမ်းခြင်းပါ။ အရိယာမဂ်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရငြိမ်းခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် တစ်ခဏ ငြိမ်းခြင်းပါ။ တဒင်္ဂ ငြိမ်းအေး ချမ်းသာနေတဲ့သဘောပါပဲ။

အစဉ်ထာဝရငြိမ်းအေးတာက အရိယာမဂ်ဉာဏ်

ယောဂီတို့ အသိဆိုတာ ဘာလဲ။ ဟောဒီဖြစ်ပျက် သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ဆင်းရဲခြင်း သိသွားတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့ရဲ့ ရှုနေတဲ့ အရှုခံရုပ်လည်း မချုပ်။ နာမ်လည်း မချုပ်။ အရှုခံတရားလည်း မချုပ်။ ရှုစိတ်လည်း မချုပ်။ ဘာစိတ် ချုပ် သွားသလဲ။

အရှုခံတရားလည်း မချုပ်။ ရှုစိတ်လည်း မချုပ်။ ရှုသိနေ တဲ့ စိတ်ကလေးလည်း မချုပ်။ ဘာချုပ်သွားသလဲ။ အဲဒီမှာနော် စေတနာနှင့် ယှဉ်နေတာ စေတုပ္ပါဒ် အကုသိုလ်စိတ် ကုသိုလ် စိတ် ချုပ်သွားတာ။ ယောဂီတို့ နားလည်အောင် ပြောရရင် အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ် ချုပ်သွားတာ။ အဲဒါ မဂ်စိတ်။

စာပေစကားနဲ့ ပြောရင် အဲဒီကုသိုလ် အကုသိုလ်နဲ့ ယှဉ် နေတဲ့ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ်သည် ချုပ်သွားတာ။ တစ်နည်း ဒိဋ္ဌိ

နဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ ယှဉ်နေတဲ့ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ် ချုပ်သွားတာ။ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ် ချုပ်သွားတာ။

ယောဂီတို့ ရုပ်လည်း မချုပ်ဘူး။ နာမ်လည်း မချုပ်ဘူး။ အရှုခံတရားလည်း မချုပ်ဘူး။ ရှုသိစိတ်လည်း မချုပ်ဘူး။ ဘာ ချုပ်သွားသလဲ။ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်ကလေး ချုပ်သွား တာ။ သိတာ မဂ်စိတ်။ တစ်ဆက်တည်း ခံစားတာ ဖိုလ်စိတ်။ ဖိုလ်စိတ်သည် ငြိမ်းအေးသွားပြီ။ ငြိမ်းအေးချမ်းသာ ယောဂီတို့။ အဲဒီ လွတ်စိတ်ကလေး- လွတ်တဲ့မဂ်စိတ်။ ငြိမ်းအေးနေတဲ့ သဘောလေး ခံစားတာ- ဖိုလ်စိတ်။ ယောဂီတို့ အဲဒီတော့မှ သမုဇ္ဈေဒနိဗ္ဗာန်။ အရိယာမဂ်ဖြင့် အစဉ်ထာဝရ ငြိမ်းတာပါ။

လောကမှ လွန်မြောက်တဲ့စိတ်

“ ကိလေသေ မာရေန္တော နိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ။ ”

ကိလေသေ- ကိလေသာတရားတို့ကို သောတာပတ္တိမဂ် စဉ်နှင့် ပြောရင်၊ ကိလေသေ- ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာ ကိလေသာတရား တို့ကို၊ မာရေန္တော- သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာန်- နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ- သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ- မဂ်မည်တယ်။

အဲဒါ သောတာပတ္တိမဂ်၊ အဲဒီ မဂ်စိတ်ကျပြီးတော့ တစ် ဆက်တည်း ငြိမ်းအေးချမ်းသာနေတဲ့ သဘောလေး ခံစားတာ- ဖိုလ်၊ ဖိုလ်။

အဲဒီ မဂ်ဖိုလ်ဆိုတာ အသိမှ မရှိရင်၊ ဉာဏ်မှ မရှိရင်

ဘယ်လိုလုပ် မဂ်စိတ်၊ ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်မလဲ။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။

ဒါကြောင့် လောကမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အစွဲလွတ်တဲ့စိတ်၊ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ လောကုတ္တရာစိတ်။ လောကမှ ဥတ္တရ- လွန်မြောက်တဲ့စိတ်။ အဲဒါ လောကုတ္တရာစိတ်၊ လောကမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အဲဒီစိတ်-မဂ်စိတ်။ ငြိမ်းအေးတဲ့ သဘောခံစားတာက ဖိုလ်စိတ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အသိအင်မတန် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ဒါပဲ။ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးရှင်သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သမာဓိထူထောင်။ သမာဓိအားကောင်းမှ ဉာဏ်အားကောင်းမှာ။ ဉာဏ်အားကောင်းမှ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတရားတွေရဲ့ အပျက်တွေကို မြင်ပြီးတော့ အပျက်တွေ ဆုံးသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတာ ယောဂီတို့။

(အသိမကင်းပါနဲ့)။

အာရုံ ၆-ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ်

အဲဒါ ယောဂီတို့ရဲ့ တရားရှာတော့ တရားတွေ တွေ့လာတာ။ တရားနဲ့ တွေ့တော့ တရားနဲ့ နေလာတာ။ အေး အဲဒီတရားအသိလေးက ဘယ်မှာ ဖြစ်တာလဲ။ ဉာဏ်မှာ ဖြစ်တာ၊ ဉာဏ်မှာ ပေါ်တာ အသိဉာဏ်၊ လွတ်စိတ်။ ငြိမ်းအေးနေတဲ့ သဘောလေး ခံစားနေတယ်။

ဒါကြောင့် သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ကာမဂုဏသုတ်မှာ ဘုရားက ဘာဟောလဲတဲ့။ **အကြင်နိဗ္ဗာန်၌-

မြင်သည့်စိတ် မြင်သည့်အာရုံမရှိ။
ကြားသည့်စိတ် ကြားသည့်အာရုံမရှိ။
နံသည့်စိတ် နံသည့်အာရုံမရှိ။
စားသည့်စိတ် စားသည့်အာရုံမရှိ။
ထိသည့်စိတ် ထိသည့်အာရုံမရှိ။
တွေးသည့်စိတ် တွေးသည့်အာရုံမရှိ။

အဲဒီ အာရုံ (၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ်။ အဲဒါ အရိယာတို့၏ စိတ်။ အဲဒီ အာရုံ(၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ်။ ယောဂီတို့ ဒီကနေ့ လောကလူသားတွေက အဲဒီ အာရုံ (၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ်ဖြစ်နေရင် မဂ်စိတ်၊ ဖိုလ်စိတ်လည်း မကျဘဲနဲ့ အဲဒီ အာရုံ(၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေရင် ဘဝင်။ အဲဒီ စိတ်သည် ဘဝင်စိတ်။

ဘဝင်စိတ်ဆိုတာ ဘာလဲ ယောဂီတို့...။

အိပ်သောကာလ၌ ဖြစ်သောစိတ် ဘဝင်စိတ်။ အဲဒါပဲ။ တချို့ ဘာမှ မသိတော့ဘူးဆိုရင် အဲဒီယောဂီ သွားပြီ။ မဂ်စိတ် မေးလည်း မသိ။ ဖိုလ်စိတ် ဘယ်လိုခံစားတယ် မသိရင် အဲဒါသည် ဘဝင်စိတ်။ ဘဝင်စိတ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အိပ်တဲ့ကာလမှာ ဖြစ်တဲ့စိတ်။ ယောဂီတို့ စဉ်းစား။ တွေးကြည့် ဟုတ်ရဲ့လား။ မှန်ရဲ့လား။ (ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်)။

ယောဂီတို့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီး ဟောကွက်တစ်ခုမှာ ဘဝင်သွားမစိုက်နဲ့။ ဘဝင်စိုက် ရူးသွားမယ်ဆိုတာလေ။ ယောဂီတို့ ဘဝင်စကားတွေ သိပ်ပြောနေလို့။ ဒါ သတိပေးတာပါ။

ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အသိနဲ့ တိတ်ခွေတစ်ခုထဲမှာ ဆရာတော် ဟောထားတာရှိတယ်။ ဘဝင်မစိုက်လိုက်နဲ့။ ဘဝင်စိုက် ရူးသွားမယ်ဆိုတာလေ။

ယောဂီတို့ ဒါကြောင့် ဘဝင်စိတ်ကျတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ မဂ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကျသွားပြီးမှ ဘဝင်စိတ်။ အဲဒီမှာ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စိတ်တွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားတာ။ ယောဂီတို့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။

ပဉ္စဝိညာဏ် ချုပ်သွားပြီ

ကိုယ် တရားထိုင်နေရင်းနှင့် မြင်စိတ် ချုပ်ပြီလား၊ ကြားစိတ်ချုပ်ပြီလား၊ နံစိတ် ချုပ်ပြီလား၊ စားစိတ် ချုပ်ပြီလား၊ ထိစိတ် ချုပ်ပြီလား။

ကဲ ယောဂီတို့... တရားအားထုတ်နေတဲ့အခါကျတော့ မျက်စိက မှိတ်ထားတော့ မြင်စိတ် မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သမထအာရုံတွေ မြင်သေးလား။ ဟော- အာရုံထဲမှာ အဆင်းတွေ အလင်းတွေ မမြင်တော့ဘူး။ နှာခေါင်းကလည်း အနံ့ နံသေးလား။ မနံတော့ဘူး။ မိမိတို့ ပါးစပ်ကလည်း တံတွေး မျို

သေးလား။ မမျိုတော့ဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဓာတ်ကြီး (၄)ပါး ရုပ်တရားတွေ ဖောက်ပြန်သေးလား။ ဝေဒနာခံစားမှုတွေ ရှိသေးလား။ မရှိတော့ဘူး။

ကဲ- မြင်စိတ်ချုပ်၊ ကြားစိတ်ချုပ်၊ နံစိတ်ချုပ်၊ စားစိတ်ချုပ်၊ ထိသိစိတ်ချုပ်၊ ပဉ္စဝိညာဉ် ချုပ်သွားပြီ။ အဲဒီ ယောဂီ ပဉ္စဝိညာဉ် ချုပ်သွားတာ။ ဘာကျန်လဲ။ မနောဝိညာဏ်တစ်ခု ကျန်တာ။ ဒီနေရာ ရောက်ပြီလား။ ဒီအသိ ရောက်ပြီလား။ (ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ်)။

အဲဒီတော့မှ **မနောဝိညာဏ်** ကျန်တယ်။ အဲဒီတော့ အရှုခံ အာရုံတွေမှာ ဘာ ရှုနေသလဲ။

အသိ အင်မတန် သိမ်မွေ့တဲ့တရား

အဲဒီမှာ ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ မနောဝိညာဏ်။ သင်္ခါရ ရုပ် နာမ်ဖြစ်ပျက်တွေ ရှုနေရင်းနဲ့ အပျက်တွေက အလွန် လျင်မြန်တဲ့အခါကျတော့ အဖြစ်တွေ မမြင်တော့ဘဲ အပျက်ချည်း မြင်လာတဲ့အချိန်အခါမှာ တချို့ယောဂီတွေ သတိအားနည်းလာပြီ။

သတိက အားနည်းလာရင် သတိက အပျက်တွေ တဖွားဖွား၊ တလှုပ်လှုပ်၊ လျင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်တွေနဲ့ တကတဲတစ်ပျက်တည်း ပျက်-ပျက်။ တဖွားဖွား၊ တရွရွ၊ တလှုပ်လှုပ်၊ တရှိန်ရှိန်နဲ့ အဲဒီမှာ ဆိုပါစို့...။

နာတာလေး စိုက်ကြည့် ဖွားဖွား၊ ဖွားဖွားနဲ့ နာတာလေး

ပျက်သွားလိမ့်မယ်။ နာတာလေး စိုက်ကြည့်တာနဲ့ ဖျတ်ဆို ပျက်သွားတာ။ အကြည့်မခံဘူး။ နာပျက်၊ တင်းပျက်၊ တောင့်ပျက်၊ ပူပျက်၊ အေးပျက်၊ လှုပ်ပျက်။ အဲဒီ အပျက်သဘော တရားတွေ ရှုနေရင်းနဲ့နော်။

အဲဒီ အပျက်ဆိုတာ ဘုန်းကြီး ဟောခဲ့ပြီးပြီ။ သဘောပျက်။ ခေါင်း ခါး ကိုယ် ခြေ လက်နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ တရားမဟုတ်ဘူး။ ခေါင်း ခါး ကိုယ် ခြေ လက်မှ လွတ်တဲ့ တရား။ ပညတ်လွတ်တဲ့ တရား။ ပရမတ္ထသဘောပျက်။ သဘောပျက်လေး သိနေတာ။ အပျက်တွေ သိပ်လျင်မြန်တော့ သတိက မကပ်နိုင်ဘူး။ သတိက မကပ်နိုင်တော့ အဲဒီမှာ ပညာကလည်း ဒါက အပျက်ပဲလို့ ပျက်တတ်တဲ့ သဘောတရားလေးကို ပညာက ပိုင်းခြား မပေးနိုင်သေးပါ။

သတိကလည်း လွတ်သွားရော၊ ပညာကလည်း ဘာကို ပိုင်းခြားပေးရမှန်း မသိတော့ဘူး။ မနောဝိညာဏ်ကလည်း ဘာသိရမှန်း မသိတော့ဘူး။ အဲဒီအခါကျ ဘာပြောသွားလဲ။ အရှုခံအာရုံတွေ တချို့ ချုပ်သွားတယ်။ ပျောက်သွားတယ်။ (ငါ ဘာမှ ရှုစရာ မရှိတော့ဘူး)။^၂ လို့ ထင်နေတာ။

အသိ အင်မတန် ခက်တဲ့တရားတွေ။ သိမ်မွေ့တဲ့တရားတွေ။ ငါ ဘာမှ ရှုစရာမရှိတော့ဘူး။ အရှုခံအာရုံတွေ ချုပ်သွားပြီ၊ ပျောက်သွားပြီ။ ငါသိစိတ်ကလေး တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။

အဲဒီ သိစိတ်ကလေးက ဘာလဲ။ သူကလည်းပဲ ငြိမ်းအေးနေတာလေး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ (ပဉ္စဝိညာဏ် ချုပ်သွားပြီ)။^၂

အဲဒီတော့ မနောဝိညာဏ်လေး သိနေတာလည်း အရှုခံတွေ။ သတိကလည်း မရှိ။ ပညာကလည်း ပိုင်းခြားမပေးတော့ မနောဝိညာဏ်က ဘာ ရှုရမှန်း မသိတော့ဘူး။ အဲ ယောဂီတို့ ဒါ နိဗ္ဗာန် မထင်နဲ့။ အဘာဝပညတ်။

ဘာမှမရှိဘူးလို့ သွားလုပ်ရင် အဘာဝပညတ်ကြီး။ အဲဒါ အဲဒီထဲ ရောက်သွားရင် ဘာမှမရှိဘူးလို့ သွားယူလိုက်ရင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ-အစွန်း မလွတ်တော့ဘူး။

ယောဂီတို့- အဲဒီ သိစိတ်ကလေးတစ်ခုတည်း မြဲတယ်လို့ ယူလိုက်ရင် သဿတဒိဋ္ဌိ- အစွန်း မလွတ်တော့ဘူး။ ဘယ့်နှယ်လဲ။ အသိ၊ အသိ၊ (အသိ)။^၃ ဉာဏ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ ရှုစရာမရှိတော့ဘူးလို့ ထင်နေတာ။ သိစိတ်ကလေးသည်ပင်လျှင် မြဲတယ် ထင်နေတာ။ ခိုင်တယ် ထင်နေတာ-သဿတဒိဋ္ဌိ။

ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် သဿတဒိဋ္ဌိ အစွန်း မလွတ်တော့ဘူး။

ယောဂီတို့ရေ ဒါကြောင့်မို့လို အသိဉာဏ်တွေ တက်လာပြီဆိုရင် အဲဒီ သိစိတ်ကလေးသည်ပင်လျှင် ယောဂီတို့၏ အရှုခံတရား။

ယောဂီတို့ အဲဒီသိစိတ်ကလေး သိစိတ်၊ သိစိတ်။

မဂ်ဆိုတာ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အသိ ပြောင်းသွားတာ

အဲဒီ ရှုသိစိတ်၊ အဲဒီ အရှုခံတရားသည် မနောဝိညာဏ် သည်လျှင်ပင် အရှုခံတရားပဲ။

ယောဂီတို့ သတိ၊ သတိ၊ သတိ၊ သတိ၊ သတိ။ (အသိ မကင်းလိုက်ပါနဲ့)။ အာရုံတစ်ပါး စိတ်တွေ မရောက်ပါစေနဲ့။

အဲဒီတော့မှ ယောဂီတို့၏ မနောဝိညာဏ် သိနေတဲ့ အသိ လေး။ အဲဒီအချိန်အခါမှာ လောဘရယ်၊ ဒေါသရယ်၊ မောဟ လည်း မလာတော့ဘူး။ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေပြီ။

အဲဒီ မနောဝိညာဏ်အသိလေးမှာ ကိလေသာမှလွတ်တဲ့ စိတ် ဖြစ်နေပြီ။ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေပြီ။ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေပြီ။ လွတ်စိတ်။ အသိချုပ်ပြီလား။ မနော ဝိညာဏ်သိ ချုပ်ပြီလား။ ဘယ်ချုပ်မလဲ။ အသိ ပြောင်းသွားတာ။

ယောဂီတို့ မဂ်ဆိုတာ လွတ်တဲ့စိတ်ကလေး။ အသိပြောင်း သွားတာ။ သိစိတ်ကလေး လွတ်သွားတာ။ ကိလေသာမှ လွတ် တဲ့စိတ်၊ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ အရှုခံ သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့မှ လွတ်တဲ့စိတ်။ ယောဂီတို့ အသိ အသိ အသိ။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ အဲဒီအချိန်မှာ တဒင်္ဂလွတ်နေတဲ့ စိတ်၊ ကိလေသာမှ တဒင်္ဂလွတ်နေတဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန် တဒင်္ဂ ချုပ်နေတဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန် တဒင်္ဂလွတ်နေတဲ့စိတ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စကားတော်၊ တရားတော်နဲ့ ပြော ရင် ပညတ်ရပ်၊ ပညတ်နာမ် ချုပ်နေပြီ။ ဥပါဒါန်ရပ်၊ ဥပါဒါန် နာမ် ချုပ်နေပြီ။

အဲဒီမှာ ဘာလဲ ယောဂီတို့။ အဲဒီအချိန်အခါမှာနော် အကုန် ချုပ်နေပြီ။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဘာမှ မလာတော့ဘူး။ ဒုက္ခ၊ သုခလည်း မသိတော့ဘူး။ ဒုက္ခ သုခ သိနေရင် ခံစားတဲ့သဘောလေး ရှိသေးတာ။ သင်္ခါရ ဒုက္ခသစ္စာ။

အဲဒီအချိန်အခါမှာ ရှုနေတဲ့အသိ။ အဲဒီတော့မှ ဒုက္ခ သုခ မှ လွတ်တဲ့စိတ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာမှ လွတ်တဲ့စိတ်။

သင်္ခါရဆိုတဲ့ အရှုခံတရားတွေမှ လွတ်တဲ့စိတ်ကလေး။ အရှုခံ သင်္ခါရတရားတွေကလည်း မချုပ်၊ ရုပ်ကလည်း မချုပ်၊ နာမ်ကလည်း မချုပ်၊ အရှုခံတရားကလည်း မချုပ်၊ ရှုသိစိတ် ကလည်း မချုပ်။ အဲဒီမှာ ဘာချုပ်သွားတာလဲ။

အကုသိုလ်စိတ္တသင်္ခါရ ချုပ်သွားတာ။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့် ကုသိုလ်စိတ်ကလေး အဲဒီမှာ ချုပ်သွားတာ။ အဲဒီ အကုသိုလ်စိတ် ကုသိုလ်စိတ် ချုပ်သွားတဲ့စိတ်၊ လွတ်သွားတဲ့စိတ်၊ **မဂ်စိတ်**။ ငြိမ်းအေးချမ်းသာတာလေး သွားခံစားတာ **ဖိုလ်စိတ်**။

အေး အဲဒီအချိန်အခါမှာ ယောဂီတို့-
မြင်သည့်စိတ် မြင်သည့်အာရုံ ရှိသေးလား။
ကြားသည့်စိတ် ကြားသည့်အာရုံ ရှိသေးလား။

နံသည့်စိတ် နံသည့်အာရုံ ရှိသေးလား။
 စားသည့်စိတ် စားသည့်အာရုံ ရှိသေးလား။
 ထိသည့်စိတ် ထိသည့်အာရုံ ရှိသေးလား။
 တွေးသည့်စိတ် တွေးသည့်အာရုံ ရှိသေးလား။

အာရုံ(၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့ စိတ်ဖြစ်သွားပြီ။ လွတ်စိတ်
 ကလေး။ ငြိမ်းအေး ချမ်းသာနေတာသည် ‘နိဗ္ဗာန်’ပဲ။

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အသိ၊ အသိ၊ အသိဉာဏ် အရေး
 ကြီးတယ်။

ယောဂီ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်

ဒါကြောင့် တရားရှာလို့ တရားသိပြီဆိုရင် တရားနဲ့ နေ
 ကြတော့။ တရားရှာလို့ တရားသိပြီဆိုရင် လွတ်စိတ်ကလေး
 လည်း သိပြီဆိုရင် လွတ်တဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ နေတတ်အောင် တရား
 နဲ့ နေဖို့ မလိုဘူးလား။

ယောဂီတို့ တရားရှာတော့ တရားတွေ့ပြီ။ တရားတွေ့
 တော့ တရားနဲ့ နေ။ အသိလေးနဲ့ နေ။ အဲဒီအချိန်အခါမှာ အကုန်
 ချုပ်သွားပြီ။ ယောဂီတို့ အာရုံ(၆)ပါးမှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်သွားပြီ။
 ဒါကြောင့်မို့လို့ ယောဂီတို့ရဲ့ ဆဒ္ဒါရအာရုံ(၆)ပါးနှင့် ကြုံကြိုက်
 လို့ ဆုံတိုက်တဲ့အခါမှာ ယောဂီတို့ရဲ့ အဲဒီ အဆင်းရပ်ရဲ့ သဘော
 ပေါ်မှာ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အပါယ်
 (၄)ပါးကို ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီ။

အဲဒီတော့ အသံပေါ်မှာလည်း အပါယ်(၄)ပါးကို ကျ
 ရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီ။ အနံ့ပေါ်မှာလည်း
 အပါယ်(၄)ပါးကို ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်
 ပြီ။ ရသာပေါ်မှာလည်း အပါယ်(၄)ပါးကို ကျရောက်စေတတ်
 တဲ့ အကုသိုလ်စိတ်ချုပ်ပြီ။ အတွေ့ရုပ်ပေါ်မှာလည်း အပါယ်(၄)
 ပါးကို ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီ။ ဓမ္မပေါ်
 မှာလည်း အပါယ်(၄)ပါးကို ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်
 စိတ် ချုပ်ပြီ။ ချုပ်,မချုပ် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။

အသိတွေလည်း ထူးပြီ၊ အမြင်တွေလည်း ထူးပြီ

ဒါကြောင့်မို့လို့ အရဟန္တ အနုကရောတိ-တဲ့။ အဲဒီမှာ
 ဘုန်းကြီးတို့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးတွေကို အတုယူပြီးတော့
 နေတဲ့အချိန်။ ဘယ်လောက်များ တရားအားထုတ်ရကျိုး နပ်သွား
 ပြီလဲ။ တရားအားထုတ်ရတာ ဘယ်လောက် တန်ဖိုးရှိသွားပြီလဲ
 ယောဂီတို့။ ဟောဒီ (၇)ရက်လုံးလုံးမှာ ယောဂီတို့ စီးပွား ဥစ္စာ
 ရှာလို့ သိန်းတစ်ရာရ။ သိန်းတစ်ရာ လက်ထဲရလို့ ဓားပြတိုက်
 ပါသွားရမှာ။ သူခိုး,ခိုးရင်လည်း ပါသွားရမှာ။ မီးလောင်ရင်
 လည်း ပြာကျရမှာ။ ရေမျောသွားလည်း ပျက်စီးရမှာ။

ဘယ့်နှယ်တုန်း... အခု ယောဂီတို့ သိနေတဲ့ တရားအသိ
 လေး သူခိုး ခိုးလို့ရလား။ ဓားပြတိုက်လို့ရလား။ မီးဖျက်ဆီးလို့
 ရလား။ ရေတိုက်စားလို့ ရလား။

၅၀ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

အော်...ကြည့်စမ်း၊ ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေကို တော့ သားဆိုး သမီးဆိုးတွေ ဖျက်ဆီးလို့ ရသေးလား။ မရ တော့ဘူး။

ယောဂီတို့ တရားအဓိဋ္ဌာန်(၇)ရက်ဟာ ယောဂီတို့ရဲ့ ဘဝ အတွက် အင်မတန်မှ တန်ဖိုးရှိတဲ့ အချိန်တွေကို ယောဂီတို့က တကယ် တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်ကို တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုသွားတော့ ဘယ်လိုမှ လောကီရတနာတွေနဲ့ ယှဉ်လို့ နှိုင်းလို့ မရတဲ့ လော ကုတ္တရာ ရတနာဆိုတဲ့ တရားအသိထူးကြီးတွေ သိသွားပြီ။ တွေ့ သွားပြီ။ တစ်သံသရာလုံးက ဘယ်လိုမှ မတွေ့မမြင်ခဲ့တဲ့ တရား ထူးတရားမြတ်တွေ ဒီကနေ့ တစ်ဘဝ တစ်ခန္ဓာ ဘုရားရှင် သာသနာနဲ့ တွေ့နေတဲ့ အချိန်အခါမှာ အော်-ယောဂီတို့ တရား တွေ့ တွေ့ပြီ။ တရားတွေ တွေ့လို့ အသိတွေလည်း ထူးပြီ။ အမြင်တွေလည်း ထူးပါပေါ့လား။ စိတ်တွေ ပြောင်းပြီ ယောဂီတို့။

အဲဒါ တရားသိလို့၊ တရားတွေ့လို့ စိတ်တွေ ပြောင်းသွား တာ။ အမြင်တွေ ပြောင်းသွားတာ။ အသိတွေ ထူးသွားတာ။ တရားထူး တရားမြတ်။ တူသေးလား။ တရားမထိုင်ခင်စိတ် နဲ့ တရားထိုင်ပြီး စိတ်၊ တရားမသိခင်က စိတ်နဲ့ တရားသိပြီး စိတ်။ အော်ဒါကြောင့်မို့လို့ အဲဒီတရားတွေ့နေတဲ့အချိန် ကိလေသာ မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ တဒင်္ဂပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့ စိတ် တဒင်္ဂလေး စိတ်ကလေးဟာ အေးချမ်းနေတယ်။

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော် ၅၁

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေကို အတုယူပြီး နေတဲ့အချိန်

အရဟန္တ အနုကရောတိ- ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတို့ကို အတုယူပြီး နေတဲ့အချိန်တဲ့။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေဟာ ကိလေ သာတွေ ကုန်ခမ်းပြီးနေတဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ။

အဲဒီလိုပဲ ယောဂီတို့ဟာ တရားတစ်ထိုင်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကိလေသာတရားတွေ တဒင်္ဂငြိမ်းနေရင် တဒင်္ဂ အေးနေတဲ့ မဂ်စိတ်ကလေးနဲ့ နေနေတဲ့အချိန်သည် ရဟန္တာအရှင် မြတ်ကြီးတွေကို အတုယူပြီးတော့ နေနေတဲ့အချိန်တဲ့။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်တဲ့။ တန်ဖိုးရှိလိုက်တာ ယောဂီတို့။ ဘယ်လောက်များ တရားအားထုတ်ရကျိုး နပ်သွား သလဲ။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်။ စိတ်၊ စိတ်၊ စိတ် ပြောတာနော်။ စိတ်တစ် ခဏလေးမှာ ယောဂီတို့ စိတ် ကလေးမှာ သဘောပျက်တွေကို မြင်နေတော့ ကိလေသာမှလွတ် တဲ့စိတ်။ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့စိတ်။ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့စိတ်။ အဲဒီ မှာ အကုသိုလ်တွေ ချုပ်ပြီးတော့ ကုသိုလ်စိတ်ကလေး။ တစ်နည်း ပြောရရင် -

အရဟန္တ အနုကရောတိ။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူပြီးတော့ နေတဲ့အချိန်တဲ့။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေကို အတု ယူပြီးတော့နေတဲ့အချိန်။ ရဟန္တာနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်လေး။ စိတ်

ကလေးမှာ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်နေတာ။

ဆိုပါစို့...၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေက သူတို့ သား သမီး ဇနီး မယားတွေကို မြင်တဲ့အခါမှာ တချို့ ဘုရားလက်ထက် တုန်းက တချို့ကျတော့ ငယ်ဖြူတွေ မဟုတ်ဘူးနော်။ အိမ်ထောင် ကျပြီးတော့မှ ဘုရားသာသနာဝင်ပြီး တရားအားထုတ်လို့ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ရှိကြတယ်။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေမှာ သူတို့ရဲ့ အမေတွေ၊ အဖေတွေ၊ သားတွေ၊ သမီးတွေ မြင်တဲ့အခါမှာ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မရှိဘူး။ အဲဒီမှာ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း မရှိဘူး။ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းက မရှိ ဘူး။ အေး... ယောဂီတို့ကော ရှိလား။

ကြည့် ကြည့် လွတ်တဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ နေရင် အရဟန္တ အနုကရောတိ။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေကို အတုယူပြီးတော့နေတဲ့ အချိန်။ အင်မတန်မှ တန်ဖိုးရှိသွားပြီ။ ယောဂီတို့ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်(၇) ရက် အားထုတ်ရတဲ့ ယောဂီတို့ရဲ့ အချိန်လေးသည် ဘယ်လိုမှ လောကီရတနာတွေနဲ့ ယှဉ်လို့ နှိုင်းလို့မရတဲ့ လောကုတ္တရာ ရတနာ တရားထူး တရားမြတ်ကြီးကို သိသွားပြီ။

ရှေ့စိတ် နောက်စိတ် ပယ်ကြ၊ သတ်ကြ

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ ဒီအဓိဋ္ဌာန်ပြည့်လို့ ပြန်သွားတဲ့အခါ မိမိတို့ရဲ့ ဟောဒီ ဃရာဝါသကိစ္စ များမြောင်တဲ့ လူ့လောကထဲ

မှာ အာရုံ(၆)ပါးနဲ့ ကြုံကြိုက်လို့ တိုက်ဆုံတဲ့အခါမှာ လောဘ၊ ဒေါသဆိုတဲ့ တရားတွေ ကိလေသာတွေ မဝင်အောင် သတိ၊ အသိ၊ သတိလေးကပ်ပြီးတော့ သိကြ။ ရှေ့စိတ် နောက်စိတ် ပယ်ကြ။ ရှုကြ။ သတ်ကြ။ သတိလေးပေးပါတယ်။

ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အသိမကင်းပါနဲ့။ (ခန္ဓာရှုထား)။

* မြင်လို့ရှိရင် ယောဂီရှင်၊ မြင်တယ် သင်သိပါ။

* မျက်စိမြင်ရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

မျက်စိလေး ဖွင့်လိုက်လို့ အဆင်းမြင်လိုက်ရင် ရုပ်ဖောက် ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်၊ အော်...ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်တဲ့ သဘောလေးပါလား။ ရုပ်ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရုပ်ရှုကွက်။

ဝေဒနာရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒနာ ခံစားတဲ့ သဘောလေးပါ လား။ ဝေဒနာ ခံစားပျက်။

ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားတယ် ရှုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်တဲ့ ရှုတာ။

* မျက်စိမြင်ရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

အဆင်းတစ်ခု မြင်လိုက်တယ်၊ အော် ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်၊ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်တဲ့ သဘောပါလား။

* လောဘမဖက်၊ စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

အဆင်းတစ်ခု မြင်လိုက်မယ်၊ လောဘ မဖြစ်စေနဲ့ ဒေါသ

မဖြစ်စေနဲ့ အဲဒီမှာ ရှုနေ။ ကြိုက်ရင် လောဘ၊ မကြိုက်ရင် ဒေါသ၊ လာပြီ အဲဒီမှာ။ ဒါ ဗဟိဒ္ဓ ရှုကွက်နော်။

နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ မိမိတို့၏ ဗဟိဒ္ဓရှုကွက်

နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ မိမိတို့ တရားရှုမှတ်၊ ပွားများ အားထုတ် တဲ့ နည်းလေးကို သိဖို့လို တစ်ထိုင်တည်းမှာ ပြောနေတာ။ တရား ထိုင်နေရင်းနဲ့ တချို့ သမာဓိကောင်းနေတဲ့ ယောဂီများကတော့ သမာဓိလွန်ကဲပြီး မျက်စိထဲမှာ အဆင်းတွေ အလင်းတွေ ဝင်း ကနဲ လင်းကနဲ မြင်လာမယ်။ တချို့ကတော့ တစ်ခါတည်း ရွှေရောင် ငွေရောင် ပတ္တမြားရောင်လို တစ်ခါတည်း အရောင် တွေ ပြီးပြီးပျက်ပျက် မြင်လာမယ်။ အင်မတန်လှပတဲ့ ပန်းမျိုးစုံ ပွင့်နေတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီးတွေ မြင်လာမယ်။ စိမ်းလန်းစိုပြေတဲ့ သစ် ပင် ပန်းမန်တွေ၊ ဘုရားရဟန္တာတွေ မြင်ချင်တာ မြင်မယ်။ တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ အဲဒီလို အဆင်းတွေ မြင်လာရင် အဲဒါ ဘာလဲ။ ဘုန်းကြီး ပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ နိမိတ္တစိက္ခေပ။ တချို့ သမာဓိ လွန်ကဲသွားတော့ နိမိတ်အာရုံပေါ် စိတ်ရောက်သွားရင် အဲဒီ အချိန်အခါမှာ-

ငါ ပန်းတွေ မြင်တာပဲ။ ပန်းရုံကြီးတွေ၊ ပန်းခြံကြီးတွေ မြင်တာပဲ။ ဒါလေးကတော့ နှင်းဆီပန်းပဲ၊ စံပယ်ပန်းပဲ၊ မြတ် လေးပန်းပဲ။ သွားပြီးတော့ မသတ်မှတ်လိုက်နဲ့။ ဒါကတော့ ဘုရားပဲ။ ရဟန္တာပဲ မသတ်မှတ်လိုက်နဲ့။

- * မျက်စိမြင်ရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
- * လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

လောဘလည်း မဖြစ်နဲ့။ ဒေါသလည်း မဖြစ်နဲ့တဲ့။ အဲဒါ မှာ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်လို့ ရှု။ အဆင်းတွေ တွေ့လည်း ရုပ်ဖောက် ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်ရှု။

- * နားဖြင့်ကြားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

တရားထိုင်ရင်းနဲ့ အသံတွေကြားတယ်။ အသံတွေ ကြား လည်းပဲ ဘာသံညာသံ မလုပ်နဲ့။ ဒါကတော့ ဟောဒီမှာ အမျိုး သမီးသံပဲ၊ အမျိုးသားသံပဲ၊ စက်သံပဲ။ ဒါတွေ သွားမသိနဲ့၊ သွားမသိနဲ့၊ ဖုန်းသံပဲ မသိလိုက်နဲ့။

ရှေ့စိတ်က သိရင် နောက်စိတ်က နားဖြင့် ကြားရာ ရုပ်နာမ်သာ မှန်စွာ သိပါစေ။ ကြားသိစိတ်- ကြားသိပျက်၊ ရုပ်ရှုရင်- ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ရှုရင်- ကြားသိခံစားပျက်။

သမာဓိကောင်းမှ လက္ခဏာရုပ် လက္ခဏာနာမ် ပေါ်စိတ်တည်

လောဘ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား၊ ဒေါသဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။ ကဲ တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ အသံကြားတယ်။ သမာဓိမကောင်းရင် အဲဒီလို ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါ ဘုန်းကြီးတို့လည်းပဲ သမာဓိ မကောင်းတဲ့အခါကျရင် ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ကြီးလက်ထက်က တရားပြတဲ့ ဆရာတွေပေါ်မှာ ဥပါဒါန် ဖြစ် တယ်။ ဟာ ဒီကိုယ်တော်ကလည်း တရားပြတာ ကြာလိုက်

တာ။ ပြီးကို မပြီးနိုင်ဘူး၊ ပြီးကို မပြီးနိုင်ဘူး။ ကြာလိုက်တာ။ သူအသံကို ကြားကို မကြားချင်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ သူ့အပေါ်သွားပြီး အပြစ်ကြီး မြင်နေတာ။ အကျိုးတရားကြီး သွားရှုနေတာ။ ကိုယ်က အကြောင်းတရား။ ဒီမှာ စိတ်တွေ ပျံ့လွင့်နေတော့ သမာဓိက မကောင်းဘူး။

အဲဒါနဲ့ တစ်ချိန်သောအခါကျတော့ အဲဒီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပေးတဲ့ ရှုကွက်နဲ့ လိုက်ပြီးတော့ သတိကပ်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်တဲ့ ဝေဒနာခံစားပျက်ကလေး ရှုနေတဲ့အခါကျတော့မှ အဲဒီတော့ ဆရာတော်ဟောတဲ့ အသံလည်းပဲ တစ်ခဏ ပျောက်သွားတယ်။ တရားထိန်း တရားပြနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အသံလည်း ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ သိသွားတာ။

အော်... စိတ်တည်ကြည်မှု သမာဓိရတော့ ငါ ဘာသံမှ မကြားရပါလား။ လက္ခဏာရုပ် လက္ခဏာနာမ် ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောလေး၊ ခံစားတဲ့ သဘောလေးပေါ် ငါ သိနေတဲ့အခါကျတော့ အသံတွေ တစ်ခဏ မကြားရပါလား။ အဲဒီတော့မှ တရားဟော တရားပြတဲ့ တရားထိန်းတဲ့ ဆရာသမားတွေကို သွားပြီးတော့ ကန်တော့ရတယ်။ တောင်းပန်ရတယ်။

ဘုရားတပည့်တော် (မှားပါတယ်ဘုရား)။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ကိုယ်က သတိလည်း မကောင်းသေး။ သမာဓိလည်း မကောင်းသေး။ ခန္ဓာက ဝေဒနာကလည်း တစ်ခါတည်း မခံသာ

တာတွေ။ ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ စိတ်နဲ့ တွေ့နေတဲ့အချိန်အခါမှာ ဘယ်လိုမှ ဝေဒနာကြီး မကျော်နိုင်တဲ့ အချိန်အခါမှာ တရားပြတရားထိန်းတွေက ဘေးကနေ လာပြော၊ လာပြနေတော့ စိတ်က မရှည်တော့ဘူး။ မရှည်တော့ သူတို့အပေါ်မှာ တစ်ခါတည်း ဒေါသကို ဖြစ်နေတာ။ ဘယ်နှယ်တုံး၊ အဲဒါ ဖြစ်စဉ်။ ဒါကြောင့် ဟိုနေ့က ယောဂီတစ်ယောက် ပြောတယ်။

ဆရာတော်တိတ်ခွေ ဖွင့်နေတာ ခန္ဓာမှာ ဝေဒနာတွေ တက်နေတော့ သူ မရှုတတ်လို့ တိတ်ခွေပေါ်မှာ ဒေါသဖြစ်နေတာ။ အဲဒါ စိတ်ဖြစ်စဉ်။ ဘုန်းကြီးလည်း ဖြစ်တာပဲ။ အဲဒါပဲ။ ဆရာတော် တပည့်တော်တော့ အဲဒီစိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီး လာတောင်းပန်တာ။ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်မြင်လို့ တောင်းပန်တာ သူတော်ကောင်း။ ဘုန်းကြီးတို့လည်း ဖြစ်ခဲ့တာပဲ။ အဲဒါ ဘာလဲ။ လက္ခဏာရုပ် လက္ခဏာနာမ် သိစိတ်ကလေးနဲ့ မနေနိုင်သေးလို့။ သမာဓိ မကောင်းတဲ့အခါမှာ ဒီစိတ်အစဉ်တွေ ဖြစ်တယ်။

လောဘ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား

ဒါကြောင့်-

- * နားဖြင့်ကြားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
 - * လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။
- ဉာဏ်လေးနဲ့ ရှုပြီးတော့နေ။ အဲဒီမှာ ရုပ်ရှုရင် ဖောက်ပြန်ပျက်၊ စိတ်ရှုရင် ကြားသိပျက်၊ ဝေဒနာရှုလိုက်ရင် ကြားသိ

၅၈ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

ခံစားပျက်။ လောဘဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။ ဒေါသဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။ မရတော့ဘူး။

* အနံနံရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

ယောဂီတို့ တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ ဟောဒီ နှာသီးဖျားလေးမှာ အနံ့လေးကလာပြီးတော့ နှုတ်ဆက်ပြီ။

အနံ့လေးက လာပြီး နှုတ်ဆက်ပြီ။ ဟင်းနံ့။ ဘာဟင်းနံ့တုန်း။ တစ်ခါတစ်လေကျတော့ ကြက်သွန်ဖြူနံ့ကလေးက မွှေးလိုက်တာ။ လာပြီ။ လာပြီ။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ ပုပ်စော်နံ့တယ်။ ချဉ်စော်နံ့တယ်။ အဲ ရှိစေ...။

အဲဒီတော့ ဝင်လေ ထွက်လေ ရှုနေရင်းနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့ နှာခေါင်းမှာ အနံ့လေး။ အနံ့လေး ပါလာတယ်။ အော် အဲဒီမှာ အနံ့ အဲဒီ အနံ့ရုပ်ကလေး။ အနံ့ရုပ်နဲ့ ယောဂီတို့ရဲ့ နှာခေါင်း ဃာနုပသာဒရုပ်နဲ့ ထိပြီး လာတိုက်တာ။ အနံ့ကလေးက လာတိုက်တော့ နံစိတ်။ အဲဒီ အနံ့ကလေးကို ရှုလိုက်ပါ။ ရုပ်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်။ (နံတာ မဟုတ်ဘူး)။ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ စိတ်ရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က နံသိပျက်၊ ဝေဒနာရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က နံသိခံစားပျက်။

အနံနံရာ ရုပ်နာမ်သာ မှန်စွာ သိပါစေ။ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်လို့ သိ။ လောဘ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။ ဒေါသ ဖြစ်ခွင့်ရသေးလား။ မရတော့ဘူး။

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

၅၉

* အနံနံရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

* လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

ယောဂီတို့ အဲဒီမှာ လာပြီနော်။ အဲဒီမှာ-

* အစားစားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

ချိုတယ်၊ ချဉ်တယ်၊ ငန်တယ်၊ စပ်တယ် မသိနဲ့။ လျှာနဲ့ ရသာရုပ်နဲ့ ထိတဲ့အချိန်အခါမှာတဲ့ ဟောဒါ ချိုတယ် ချဉ်တယ် ငန်တယ် စပ်တယ် မသိနဲ့။ ရုပ်ရှုရင် ဖောက်ပြန်ပျက်၊ စိတ်ရှုရင် စားသိပျက်၊ ဝေဒနာရှုရင် ခံစားပျက်။

တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ ဟောဒီမှာ အစားစားချိန် မဟုတ်ဘူး။ တံတွေး မျိုတတ်တယ်။ အဲဒါလည်း ရှုထား။ တရားလေး အသိ ကပ်ရှုထား။

* အစားစားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

* လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

အသိလေးနဲ့ နေ။ ဟော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာလည်းလေ အောက်က အမာနဲ့ ယောဂီတို့ ကာယအကြည်ပသာဒနဲ့ ကြာကြာထိလာတဲ့အခါကျတော့ ရုပ်ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောတွေ ဝေဒနာခံစားတဲ့သဘောတွေ ပေါ်လာပြီ။

* ကိုယ်ဖြင့်ထိရာ ရုပ်နာမ်သာ မှန်စွာ သိပါစေ။

* လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

၆၀ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

ကိုယ်နဲ့ အောက်က အတွေ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံရုပ်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ မှာလည်း အဲဒီမှာ သွားပြီး နာတယ်၊ တင်းတယ်၊ တောင့်တယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ ချမ်းသာတယ် သွားမသိနဲ့။ ရုပ်ဖောက်ပြန်တဲ့ သဘော ဝေဒနာခံစားတယ်လို့ ရှုလိုက်ကြ။ အဲဒီလို ရှုနေရင် လောဘဖြစ်ခွင့်၊ ဒေါသဖြစ်ခွင့် ရသေးလား။ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့။

- * စိတ်ဖြင့်ကြံရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
- * လောဘာမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

အတွေးအာရုံလေးတွေ တွေးပြီး ကြံပြီးတော့နေတော့ ဓမ္မ သဘောတရားတွေပေါ်မှာ ကောင်းတာလေးတွေတော့ လောဘ။ မကောင်းတာလေးတွေ တွေးတော့- ဒေါသ။ ကောင်းတာလေး ကြံတော့ လောဘ။ မကောင်းတာလေး ကြံတော့ ဒေါသ မဖြစ် စေနဲ့။ အဲဒီမှာ အားလုံး သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ဆဒ္ဒါရမှာ အာရုံ (၆)ပါးနဲ့ ကြံကြိုက်လို့ ဆုံတိုက်တဲ့အခါမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာတွေ မဖြစ်စေနဲ့တဲ့။ ဒါကြောင့် ရှုထား ပါ။ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။ ခန္ဓာရှုထား။

မီးလွတ်တဲ့စိတ်၊ မီးငြိမ်းတဲ့စိတ်

- * မျက်စိမြင်ရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

မျက်စိနဲ့မြင်ရင် ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်၊ သဘောပျက်တွေကို သိထား။ အဲဒီမှာ သဘောပျက်တွေ သိ ထား။

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော် ၆၁

- * လောဘာမဖက်၊ စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။
- အသိဉာဏ်လေးနဲ့ အဲဒီမှာ ရှုနေတဲ့ အဲဒီအပေါ်မှာ-

- * ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင် အစဉ်ဖြစ်နိုင်ပေ။

အဲဒီအချိန်အခါမှာ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက် ဝေဒနာ ခံစားပျက် ဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့ အချိန်အခါ မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ ကိလေသာဖြစ်ခွင့် မရတော့ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ကိလေသာအပူတွေ ငြိမ်းပြီး အေးနေတဲ့စိတ်။ ဒါကြောင့်-

“အရဟန္တံ အနုကရောတိ။”

ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူပြီး နေ၊နေတဲ့အချိန်၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးနှင့် တူနေသောအချိန်တဲ့။ တန်ဖိုးရှိလိုက် တာ။ ဒီတရားတွေ အားထုတ်တာ ကိုယ်က ရဟန္တာမဖြစ်သေး ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟောဒီမှာ စာပေကျမ်းဂန်က ရဟန္တာအရှင် မြတ်ကြီးကို တူနေတဲ့အချိန်တဲ့။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်တဲ့။ အဲဒီမှာ-

- * ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင်၊ အစဉ်ဖြစ်နိုင်ပေ။
- ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီတရားတွေ အားထုတ်ရင်။
- * နားဖြင့် ကြားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
 - * လောဘာမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။

၆၂ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

* ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင်၊ အစဉ် ဖြစ်နိုင်ပေ။

အသံကြားရမှာလည်းပဲ ငါမှ မဟုတ်ဘဲနဲ့။ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာခံစားပျက်။ အဲဒီသဘောပျက်တွေ အမှန်မြင် အမှန်သိနေရင် ကိလေသာလွတ်တဲ့စိတ် ဖြစ်သွားပြီ။ ကိလေသာမီးတွေ ငြိမ်းပြီး အေးပြီးတော့ နေတယ်။ ယောဂီတို့ ရဟန္တာအရှင်ကြီးတွေကို တုပြီးတော့ နေတဲ့အချိန်၊ ရဟန္တာအရှင်ကြီးတွေနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်။

* အနံနံရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။

နာခေါင်းနံလည်း ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်။ ဝေဒနာ ခံစားပျက်။ ဟော-အပျက်သဘောတွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိနေရင် ကိလေသာငြိမ်းတဲ့စိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်။ မီးလွတ်တဲ့ စိတ်၊ မီးငြိမ်းတဲ့စိတ်ကလေး။ ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ဥပါဒါန်မှ လွတ်တဲ့စိတ်၊ ငြိမ်းအေးနေတဲ့စိတ်။ ဟော ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေကို တုပြီးတော့ နေတဲ့အချိန်၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတွေနဲ့ တူနေတဲ့အချိန်။

ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင် အစဉ်ဖြစ်နိုင်ပေ။

တရားနဲ့နေတော့ ကိလေသာတွေ တဒင်္ဂငြိမ်း

♦ အစာစားရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ
လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။
ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင်၊ အစဉ် ဖြစ်နိုင်ပေ။

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော် ၆၃

ကိုယ်ဖြင့်ထိရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။
ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင်၊ အစဉ် ဖြစ်နိုင်ပေ။

ကိုယ်နဲ့ အတွေ့ထိရာ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာခံစားပျက်၊ သဘောပျက်တွေ သိနေရင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့။

စိတ်ဖြင့်ကြိရာ ရုပ်နာမ်သာ၊ မှန်စွာ သိပါစေ။
လောဘမဖက် စိတ်မပျက်၊ ရှုလျက် လျစ်လျူနေ။
ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင်၊ အစဉ် ဖြစ်နိုင်ပေ။

ကြိဆဲ တွေးဆမှာလည်းပဲ အဲဒီမှာ ရှု။ ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာခံစားပျက်၊ သဘောပျက်တွေ မြင်နေရင် ရဟန္တာသွင် ယောဂီရှင် အစဉ်ဖြစ်နိုင်ပေ။

ကဲ ယောဂီတို့ တရားရှုကွက်တွေ သတိ၊ အသိ။

ယောဂီတို့ တရားတွေ အားထုတ်လို့ တရားတွေ တွေ့ပြီ။ တရားတွေတော့ တရားနဲ့သာ နေဖို့သာ ရှိတော့သည်။ ယောဂီတို့ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။ ငါ သေဖို့ရာ မိနစ်(၂၀)ပဲ လိုတော့တယ်။ စိတ်ပြောင်း ငါသေဖို့ရာ မိနစ်(၂၀)ပဲ လိုတော့တယ်။ (အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့) ယောဂီတို့ အဲဒီတော့-

ဓာတ်ရှုလည်း ဓာတ်ပေါ်ပျက်။
ရုပ်ရှုလည်း ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်။

**ဝေဒနာရှုလည်း ဝေဒနာခံစားပျက်။
စိတ်ရှုလည်း သိပျက်။**

ဓမ္မသဘောတရားတွေရဲ့ သဘောပျက်တွေကို အမှန်မြင် အမှန်သိသွားရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အကုသိုလ်စေတနာ စေတသိက် စိတ္တသင်္ခါရ ချုပ်ပြီ။ အကုသိုလ်စိတ်တွေ ချုပ်ပြီး တော့ ယောဂီတို့ ကုသိုလ်စိတ်ကလေးနဲ့ နေနေတော့ ငြိမ်းနေ တာပဲ။ အဲဒါ တရားနဲ့ နေနေတဲ့အချိန်၊ တရားရှာတော့ တရား တွေ့ပြီ။ တရားတွေ့တော့ ဘာနဲ့ နေ။ တရားနဲ့ နေ။ တရားနဲ့ နေတော့ ဘာတွေ ငြိမ်း။ ကိလေသာတွေ တဒင်္ဂ ငြိမ်းသွားပြီ။ အော် ယောဂီတို့ ကိလေသာတွေ ငြိမ်းသွားပြီ။

အပါယ်လေးပါး မကျမရောက်အောင် တရားက ပို့ဆောင်လိမ့်မယ်

ငါ သေရင် ဟောဒီဘဝက နောက်ဆုံး ထွက်သက်ချုပ်လို့ လောကကြီးက ထွက်ခွာသွားရင် ငါသည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ဆိုတဲ့ အပါယ်လေးဘုံ ငါ မရောက်တော့ ဘူး။ ငါသည် အသေတတ်သွားပြီး အပါယ် လွတ်တဲ့စိတ် သိပြီ လို့ ယောဂီတို့ ၇-ရက်အတွင်းမှာ တရားရှာလို့ တရားသိသွား တော့ အဲဒီမှာ အပါယ် ၄-ပါးကို ကျရောက်စေတတ်တဲ့ အကု သိုလ် စိတ္တသင်္ခါရ အကုသိုလ်စိတ် ချုပ်ပြီးတော့ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ပြီ။ ယောဂီတို့... အဲဒီကုသိုလ်စိတ်ကလေး၊ သေခါနီး အဲဒီကုသိုလ်စိတ်နဲ့ သေရင်-

“ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂတိ” (ဓမ္မပဒ)

ဓမ္မော- ကုသိုလ်စိတ်သည်၊ **သုဂတိ-** သုဂတိသို့၊ **ပါပေတိ-** ရောက်စေတတ်၏တဲ့။ အဲဒီမှာနော် ယောဂီတို့ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။

“ယထာနုတိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ အပါယဒုက္ခ သံသာရ ဒုက္ခေစ အ-ပတမာနေ ကတွာ ဓာရေတိတိ ဓမ္မော။”

(ဝိနယတ္ထမဇ္ဈသာဋီကာ၊ နတ္ထိဋီကာ)

အဲဒီမှာ **ယထာနုတိဋ္ဌံ** - ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဟောသည့်အတိုင်း၊ **သတ္ထေ** - သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်(ဝါ) ယောဂီသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်၊ **ပဋိပဇ္ဇမာနေ** - ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် ပွားများ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ **အပါယဒုက္ခ** - အပါယ်ဆင်းရဲ၌လည်း ကောင်း၊ **သံသာရဒုက္ခေစ** - သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ **အပတမာနေ** - မကျ မရောက်စေသည်ကို၊ **ကတွာ** - ပြု၍၊ **ဓာရေတိ** - ပို့ဆောင် ကယ်တင်တတ်၏၊ **ဣတိ တသ္မာ** - ထို့ ကြောင့်၊ **ဓမ္မော** - တရားမည်၏။

အဲဒီမှာနော် ဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူတဲ့အတိုင်း ဒီကနေ ဟောဒီမှာ ဝိပဿနာတရားတွေကို ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်တဲ့ အခါမှာ ယောဂီတို့ကို ဟောဒီတရားကနေပြီးတော့ အပါယ်(၄) ပါးကို ကျမသွားအောင်၊ ရောက်မသွားအောင် တရားကနေပြီး တော့ ပို့ဆောင်လိမ့်မယ်။

ဘယ်ပို့ဆောင်မှာလဲ။ သုဂတိဆိုတဲ့ ဘဝ-သုဂတိဘုံ။ သုဂတိဘုံဆိုတာ ဘာလဲ။ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်- နတ်(၆)ရွာ သုဂတိ။ အဲဒီသုဂတိကို ဟောဒီတရားက ပို့ပေးမှာ။ အောက် သံသရာဆိုတဲ့ ငရဲကျလိုက် ပြိတ္တာဖြစ်လိုက်။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လိုက်၊ အသူရကာယ် ဖြစ်လိုက်ဆိုတဲ့ အောက်သံသရာ ဆင်းရဲကြီးက လွတ်အောင် ဟောဒီတရားက ကယ်လိမ့်မယ်တဲ့။ တရားက ပို့ဆောင်လိမ့်မယ်တဲ့။ အဖေ အမေကလည်း မပို့နိုင်ဘူး။ သားသမီးတွေကလည်း မပို့နိုင်ဘူး။ ဇနီး မယားကလည်း မပို့နိုင်ဘူး။ အဲဒီမှာ ယောဂီတို့တရားက ပို့ပေးလိမ့်မယ်။

ယထာနုတိဋ္ဌံ - ရှင်တော်ဗုဒ္ဓဟောသည့်အတိုင်း၊ **ပဋိပဇ္ဇမာနေ** - ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် ပွားများအားထုတ်ကြကုန်သော၊ **သတ္တေ** - သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို (ဝါ) ယောဂီသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့ကို၊ **အပါယဒုက္ခေ** - အပါယ်ဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ **အပတမာနေန** - မကျမရောက်လေအောင်၊ **သံသရာ ဒုက္ခေ** - သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးကို၊ **အပတမာနေန** - မကျ မရောက် ရအောင်၊ **ဓာရေတိ** - ပို့ဆောင်တတ်၏။

တရားက ပို့ဆောင်လိမ့်မယ်။ ယောဂီတို့ အားထုတ်ထား သည့် ဝိပဿနာစိတ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်စိတ် တဒဂ် မဂ်စိတ် ကုသိုလ်စိတ်ကလေး၊ မဂ်ကုသိုလ်စိတ်ကလေးကနေပြီးတော့

အပါယ် ၄-ပါးက လွတ်တဲ့ သုဂတိဘဝကို ပို့ပေးလိမ့်မယ်။

သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကြီးက လွတ်တဲ့ ဟောဒီမှာနော် အောက်သံသရာဆိုတဲ့ ဆင်းရဲကြီးက လွတ်တဲ့ သုဂတိဘဝကို ရောက်အောင် ပို့ပေးလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့် သေခါနီး ဘယ်သူ့ အားကိုးမလဲ။ အဖေလည်း အားကိုးလို့ မရဘူး။ အမေလည်း အားကိုးလို့ မရဘူး။ သားလည်း အားကိုးလို့ မရဘူး။ သမီး လည်း အားကိုးလို့ မရဘူး။ ဇနီးမယားလည်း အားကိုးလို့ မရ ဘူး။ ယောဂီတို့ မသေခင် တရားက ဦးအောင် ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်ထားမှ ဒီတရားတွေကို ရှာထားတော့ တရားတွေကို တွေ့မှ တရားတွေ သိမှ၊ ဒီတရားက ထုတ်ဆောင်လိမ့်မယ်။

အဲဒီမှာနော် အပါယ်(၄)ပါး ရောက်မသွားအောင် အပါယ် တံခါး ပိတ်တာ။ အဲဒါ အပါယ်တံခါး ပိတ်တဲ့စိတ်၊ အသိမကင်း လိုက်ပါနဲ့။

အသေတတ်သည် သေကျိုးနပ်မည်

ယောဂီတို့ ကြိုးစား ကြိုးစား တရားရှာတာ (၇)ရက် ရှိသွားပြီ။ တရားရှာတော့ တရားတွေတွေ့။ ဟောတရားတွေ တော့ တရားနဲ့ နေ။ တရားအသိလေးနဲ့ နေ။ တရားရှာတော့ တရားတွေတွေ့ တရားနဲ့သာ နေကြတော့။ မတရားတာတွေနဲ့ မနေကြနဲ့နော်။ တရားနဲ့သာ နေ။ ယောဂီတို့ သတိ သတိ သတိ။ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။

၆၈ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

“ပဋိလဒ္ဓေ ကမ္မဋ္ဌာနေ မရဏံ ဟောဟိတိ ဘဒ္ဒကန္တိ။”

ကမ္မဋ္ဌာနေ - ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ပဋိလဒ္ဓေ - ရမှသာလျှင်၊ မရဏံ - သေရခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ - ကောင်းမြတ်သည်(ဝါ) သေကျိုးနပ်မည် အသေတတ်သည်။ ဟောဟိတိ - ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အဲဒီမှာတော့ ဒီဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတွေကို မရခဲ့သည်ရှိသော်၊ မရှုမှတ်သည်ရှိသော်၊ အားမထုတ်သည်ရှိသော်၊ တရားမတွေ့သည်ရှိသော်၊ တရားမသိသည်ရှိသော် သေတဲ့အခါမှာနော် ယောဂီတို့ အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ သေကြရင် အပါယ်(၄)ပါး ရောက်မယ်။

အခုကတော့ ဟောဒီမှာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၊ ဝိပဿနာတရားတွေကို ရှုနည်း မှတ်နည်းတွေလည်း ရနေပြီ။ ရတဲ့အတိုင်းလည်း ကိုယ်တိုင် အားထုတ်လို့၊ သဘောပျက်တွေ မြင်လို့၊ ကိလေသာ လွတ်တဲ့စိတ်ကိုလည်း တဒင်္ဂထားနေပြီ။

အကုသိုလ်စိတ်က ဒီစိတ်။ ဟောဒီမှာ ကုသိုလ်စိတ်က ဒီစိတ်။ အကုသိုလ်ချုပ်တဲ့စိတ်က ဒီစိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်က ဒီစိတ် ဆိုတဲ့ ဟောဒီမှာ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ မဂ်ကုသိုလ်စိတ်ကို သိနေပြီ။ အဲဒီ အသိလေးရနေပြီ။ ရနေတဲ့အခါကျတော့ ယောဂီတွေ ဟောဒီမှာ-

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော် ၆၉

ကမ္မဋ္ဌာနေ - ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ပဋိလဒ္ဓေ - ရမှသာလျှင်၊ မရဏံ - သေရခြင်းသည်။ ဘဒ္ဒကံ - ကောင်းမြတ်သည်(ဝါ) အသေတတ်သည် သေကျိုးနပ်မည်။ ဟောဟိတိ - ဖြစ်ပေလိမ့်မည်တဲ့။

ဒီကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေကို ရလို့ ရှုမှတ် ပွားများ အားထုတ်ရင်တဲ့ သေတဲ့အခါမှာ အသေလည်း တတ်မယ်။ သေကျိုးလည်း နပ်မယ်တဲ့ ယောဂီတို့။ ကဲ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မှန်ရဲ့လား။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော် ဘုရားကြီးက ကိုယ်နဲ့ အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲနဲ့ အရိုးကျေကျေ၊ အရေခမ်းခမ်း၊ လူသေရင် သေ၊ မသေရင် ကိလေသာ သေ။ တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ အပါယ်တံခါးပိတ်အောင် အားထုတ်။ အသေတတ်အောင် အားထုတ်။

ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ ဒေသနာနဲ့ (တူညီ၊မသွားဘူးလား)။ အဲဒီမှာ ဘုရားရှင်က ဟောဒီကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေကို မရခဲ့လို့ရှိရင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၊ ဝိပဿနာတရားတွေ၊ သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်တွေကိုမှ အားမထုတ်ရင် သေခါနီးမှာ (ဘယ်လိုသေမလဲ)။

ဒီကနေ့ ယောဂီတို့ ဟောဒီမှာ ၇-ရက်လုံးလုံး ဘုရားရှင်ဟောတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားတွေကို အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ သေခါနီးမှာ အသေလည်း တတ်ပြီ။ သေရကျိုးလည်း နပ်ပြီ။ အနေလည်း မြတ်ပြီ။ အသေလည်း

၇၀ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

တတ်ပြီ။ အော် ဘယ်လောက် ကောင်းထားသလဲ။

အသေက မဦးခင် တရားက ဦးအောင် အားထုတ်

တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ သာဓေဝေါ- နှလုံးပျော့ပြောင်း အိုယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့...၊ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာ၌ သဲအင်းဂူဝိပဿနာ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းပွဲ အားထုတ်၍ ဝိပဿနာအလုပ် လုပ်နေကြကုန်သော၊ တုမေု- သင်တို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်- ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေယျ- မိမိတို့ ၏ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး၊ မြွေကြီး(၄)ကောင် မကိုက်ခင် ကောင်းစွာမသွေ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ရကုန်၏။

ယောဂီတို့၊ ယောဂီတို့.. ဟောဒီမှာ ယောဂီတို့ကို ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး၊ မြွေကြီး(၄)ကောင်က မကိုက်ခင်၊ မကိုက်ခင်၊ မကိုက်ခင် ကိုယ်နဲ့ အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲနဲ့ ဟောဒီ တရားတွေ အားထုတ်၊ အသေက မဦးခင် တရားက ဦးအောင် အားထုတ်ပါ။ အားထုတ်ကြပါ။

(ခန္ဓာပြိုကွဲ သေမှာပဲ သေရဲအောင်သာ ကျင့်စမ်းပါ။)၊

ခန္ဓာကြီး ရလာတာ တစ်နေ့ ပြိုကွဲ ပျက်စီး သေမှာပဲ။ တရားမထိုင်လည်း သေမှာပဲ။ တရားထိုင်လည်း သေမှာပဲ။ တရားမထိုင်ဘဲ သေတာ၊ ကိလေသာအသေနဲ့ သေတာ။ တရား

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော် ၇၁

ထိုင်ပြီး သေတာ ကိလေသာအငြိမ်းနဲ့ သေတာ။

ကိလေသာနဲ့ သေတာ ပုထုဇဉ်၏ အသေ။ ဘဝတိုင်း သေခဲ့ပြီ။ ကိလေသာငြိမ်းတဲ့အသေသည် အရိယာရဲ့အသေ။

ယောဂီတို့ ပုထုဇဉ်အသေနဲ့ လောကကြီးက ထွက်ခွာသွားမှာလား။ အရိယာအသေနဲ့ လောကကြီးက ထွက်ခွာသွားမှာလား။ သတိ၊ သတိ၊ သတိ၊ သတိ။

တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ သာဓေဝေါ- နှလုံးပျော့ပျောင်း တရားဓမ္မ ပွားများအားထုတ်ကြကုန်သော ယောဂီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၊ တုမေု- သင်သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်- ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေယျ- ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ်လိုက်ကြပါကုန်လော့။

ဘာဝေယျ- ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး၊ မြွေကြီး(၄)ကောင် မကိုက်ခင် ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော ဓာတ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး မြွေကြီး(၄)ကောင် မကိုက်ခင် ကောင်းစွာ မသွေ ပွားများအားထုတ်နိုင်ရာ၏။ အားထုတ်နိုင်ပါစေလို့။

ငါ့ခန္ဓာမှာ ဓာတ်ကြီး(၄)ပါး၊ မြွေကြီး(၄)ကောင် မကိုက်ခင် ကျန်းမာတောင့်တင်း ရောဂါတွေ ကင်းပြီးနေတဲ့ အချိန်အခါမှာ အသေက မဦးခင်၊ တရားက ဦးအောင် အားထုတ်မယ်။

ရှေ့စိတ်က တော်ချင်ရင် နောက်စိတ်က တွန်းတင်

အဲဒီမှာ (သတိ)^၆ (အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့)^၂ ကြိုးစား၊ ကြိုးစား...။ ရှေ့စိတ်က တော်ချင်ရင် နောက်စိတ်က တွန်းတင်ထား။

တရားအဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ဖို့ (၅)မိနစ်ပဲ လိုတော့တယ်။ (သဒ္ဓါစိတ်တင်)^၂ ။

မြွေကြီး(၄)ကောင် မကိုက်ခင်မှာ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကို မငဲ့ကွက်ဘဲနဲ့ အားထုတ်ပါ ယောဂီတို့။

အသေမဦးခင် တရားကဦးအောင် အားထုတ်။ အသိမကင်းလိုက်ပါနဲ့။

ဘိက္ခဝေ- သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေးရှုငြားအို ချစ်သား ချစ်သမီးတို့၊ **ဟန္တ**- ငါ တိုက်တွန်း၏၊ **ဒါနိ**- ယခုအခါ၌၊ **ဝေါတုမှာကံ**- သင်ချစ်သား ချစ်သမီးတို့အား၊ **အာမန္တယာမိဝေါ**- ငါဘုရား နောက်ဆုံးမိန့်မှာရန် ခေါ်တော်မူ၏။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးမှာ ရဟန်းတော်တွေ ခေါ်ပြီးတော့ အဲဒီမှာနော် **သင်္ခါရာ**- ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ **ဝယဓမ္မာ**- ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။

ချစ်သား ချစ်သမီးတို့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေဆို

တာ ပျက်တတ်တယ်။ ယောဂီတို့ ခန္ဓာမှ (၇)ရက်လုံးလုံး ရှုလာတဲ့ ရုပ်ဓမ္မ နာမ်ဓမ္မတရားတွေ အဲဒါတွေ ရုပ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ရူပက္ခန္ဓာ။ နာမ်က ဘာလဲ။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

အဲဒီရုပ်နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရတရားတွေဟာ **ဝယဓမ္မာ**- ပျက်တတ်တယ်။

- ရုပ်ရှုလည်း ဖောက်ပြန်ပျက်။
- ဝေဒနာရှုလည်း ခံစားပျက်။
- သညာကလည်း မှတ်ပျက်။
- သင်္ခါရက စေ့ဆော်ပြုပြင်ပျက်။
- ဝိညာဉ်က သိပျက်။
- အဲဒီတော့...

သင်္ခါရာ- ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ခန္ဓာငါးပါး သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ **ဝယဓမ္မာ**- ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ **တုမှေ**- သင်ချစ်သား ချစ်သမီးတို့သည်၊ **အပ္ပမာဒေန**- ဘယ်သောအခါမှ မမေ့မလျော့သော သတိတရားနဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေရဲ့ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးနေတဲ့ ဖောက်ပြန်ပျက် ခံစားပျက်ဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတွေရဲ့ အပျက်ကို၊ **အပ္ပမာဒေန**- ဘယ်သောအခါမှ မမေ့မလျော့သော သတိတရားနဲ့ နေ့ရောညညပါ ဘယ်ခါမစဲအားထုတ်ရကုန်သတည်း။

ဒါ ဘုရားရှင်ရဲ့ နောက်ဆုံးစကား၊ နောက်ဆုံးတရား
နော်။ အဲဒီမှာ ပစ္စိမဗုဒ္ဓဝစန။ ဒါကြောင့် ယောဂီတို့ အသိမကင်း
လိုက်ပါနဲ့။ ဘုရားရဲ့ ‘မှာတမ်းတော်ကြီး’။

(ဘုရားမြတ်စွာ၊ နှုတ်ဟာမြက်ခြေ
နောက်ဆုံးစကား၊ မှာကြားခဲ့ပေ။
ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ၊ ဝယဓမ္မေ
သတိထား၊ ပွားများရစ်ကြပေ။)၂

အားလုံး ယောဂီသူတော်ကောင်းတို့ ဘုရားရှင် ဟောကြား
တော်မူတဲ့ ဟောဒီ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရဆိုတဲ့ အပျက်တွေကို မမေ့
ရအောင် အပ္ပမာဒဆိုတဲ့ သတိတရားနဲ့ နေ့ရောညညပါ ဘယ်ခါ
မစဲ ပွားများ အားထုတ်ကြပါ။

(ဘုရားမြတ်စွာ၊ နှုတ်ဟာမြက်ခြေ
နောက်ဆုံးစကား၊ မှာကြားခဲ့ပေ။
ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ၊ ဝယဓမ္မေ
သတိထား၊ ပွားများရစ်ကြပေ။)၂

အားလုံးသံဃာတော် အရှင်မြတ်များ၊ သီလရှင်ဆရာလေး
များ၊ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးများ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးစကား၊ နောက်ဆုံးတရား၊
နောက်ဆုံးမှာတမ်းတော်ကြီးကို ဦးထိပ်ထားပြီးတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာ
ဉာဏ်စိုက်ပြီးတော့ ရုပ် ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာ ခံစားပျက်

သဘောတရားတွေကို ဉာဏ်နှင့် မြင်အောင်ရှုပါ။

အားလုံး ရုပ်ဖောက်ပြန်ပျက်၊ ဝေဒနာခံစားပျက်၊ သဘော
ပျက်၊ သဘောပျက်၊ သဘောပျက်ကို သိနေတဲ့ အသိ။ တစ်နည်း
အားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်တဲ့အသိ၊ ပညတ်မှ လွတ်တဲ့အသိ၊
ဥပါဒါန်ချုပ်တဲ့ အသိလေးနဲ့ ယောဂီတို့ရဲ့ (တရား (၂)နာရီ
အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်ပါပြီ)၂

ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး ဖြန့်ရှု

“အတ္တဇော ကရဇောယေ ဉာဏံ ဩတာရေတွာ အတ္တ
ဘာဝံ သမ္မသန္တော။”

အတ္တဇော- မိမိ၏၊ ကရဇောယေ- ရုပ်ကရဇောယ
ရုပ်ဖောက်ပြန်တဲ့သဘော၌၊ ဝေဒနာနာမကာယ ခံစားတဲ့သဘော
၌၊ ဉာဏံ- ဉာဏ်ကို၊ ဩတာရေတွာ- ချ၍၊ (ဖောက်ပြန်တဲ့
သဘော၊ ခံစားတဲ့သဘောပျက်ကလေး)၊ အတ္တဘာဝံ- ခေါင်း
ကနေ ခြေအဆုံး ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို၊ သမ္မသန္တော-
သုံးသပ်လိုက်ပါ။

ခေါင်းကနေ ခြေအဆုံး ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖြန့်
ပြီး ရှုချလိုက်။ ခေါင်း၊ ခေါင်းကနေ ရှု။ ကျော၊ လက်၊
ပေါင်၊ ခူး၊ ခြေသလုံး အကုန်လုံး ဖြန့်ပြီး ရှုချလိုက်။

၇၆ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

တစ်ကိုယ်လုံးဖြန့်ပြီး ရှုချပြီးတော့ ခန္ဓာမှာ ခေါင်းကနေ ခြေအဆုံး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှင်းသွားပြီ။ ပေါ့သွား ပြီ၊ ကြည်ပြီဆိုရင် အားလုံး ယောဂီတို့ရဲ့ (၂)နာရီ အဓိဋ္ဌာန်သည် ပြည့်ပါပြီ။

အားလုံး မျက်လုံးလေးတွေ ဖွင့်နိုင်ပြီ၊ ဣရိယာပုတ်ကို ပြင်နိုင် ပြောင်းနိုင်ပြီ။ အဲဒီမှာ-

အသိလေးနဲ့ ပြောင်း၊

သတိ အသိနဲ့ ကပ်ပြီးတော့

မျက်လုံးလေးဖွင့်လည်း အသိနဲ့

မျက်လုံးလေးဖွင့်လည်း သတိသတိ

ခြေလှုပ်လည်း သတိ အသိ

တရားအသိလေးနဲ့ မိမိတို့၏ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲပြီး အသိလေးနဲ့ နေကြပါ။

ယောဂီတို့ရဲ့ တရား(၂)နာရီ အဓိဋ္ဌာန်သည် ပြည့်ပါပြီ။

ကဲ အားလုံးပြီးသွားရင် လက်အုပ်ချီ....

RQ

ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှုကွက်တရားတော်

၇၇

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ- ဤ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ် ဝိပဿနာအကျင့် မြတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေမိ- ပူဇော်ပါ၏အရှင် ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ- ဤ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ် ဝိပဿနာအကျင့် မြတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ- မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ ပူဇေမိ- ပူဇော်ပါ၏ အရှင် ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ- ဤ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ် ဝိပဿနာအကျင့် မြတ်ဖြင့်၊ သံဃံ- မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက် ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထအရိယာ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို၊ ပူဇေမိ- ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ- ဤ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ် ဝိပဿနာအကျင့် မြတ်ဖြင့်၊ မာတာပိတုနံ- မိဘနှစ်ပါးတို့ကို၊ ပူဇေမိ- ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ- ဤ လောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါးအားလျော်သော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ် ဝိပဿနာအကျင့် မြတ်ဖြင့်၊ အာစရိယာနံ- ဆရာသမားတို့ကို၊ ပူဇေမိ- ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

[လက်အုပ်ကလေးချ၊ မျက်လွှာလေးမှိတ်၊
ဘယ်လက်ပေါ် ညာလက်တင်၊ မေတ္တာပို့လွှတ်မယ်။]

- ၁။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာနေ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့
တွေ ... ဘေးရန် ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါ
စေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ
စွာဖြင့် မိမိတို့ ခန္ဓာဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။
- ၂။ မြေအရပ်မှာနေ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွေ...
- ၃။ ရေအရပ်မှာနေ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွေ...
- ၄။ ကောင်းကင်အရပ်မှာနေ၊ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်း
တို့တွေ...
- ၅။ ဆရာတော်ဘုရားနှင့်တကွ ယခုရှိတော်မူကြကုန်သော သံဃာ
တော်အရှင်မြတ်အပေါင်းတို့တွေ...
- ၆။ တရားအားထုတ်ဖော် အားထုတ်ဖက် ဖြစ်ကြကုန်သော
ယောဂီသူတော်စင်ပေါင်းတို့တွေ...
- ၇။ ယနေ့ဆွမ်းကုသိုလ်ရှင် မိသားစုအပေါင်းတို့တွေ...
- ၈။ ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြကုန်သော အမျိုးသား
အမျိုးသမီး သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့တွေ...
- ၉။ ကပ်ပုန်းဒေသမှာနေ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွေ-
- ၁၀။ မလေးရှားနိုင်ငံမှာနေ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့
တွေ...
- ၁၁။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာနေ အားလုံးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့
တွေ မိမိတို့ ခန္ဓာဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

[လက်အုပ်ချီ]

ဘန္တေ- အရှင်မြတ်ဘုရား၊ မေ အမှာ ကံ- တပည့်တော်
တို့၏။ ဣဒံ ပုညံ- ယနေ့ယခု လှူဒါန်းရသော ဒါနကုသိုလ်၊
ဆောက်တည်ရသော သီလကုသိုလ်၊ ပွားများ အားထုတ်ရသော
ဘာဝနာကုသိုလ်ကောင်းမှုကံသည်၊ နိဗ္ဗာနဿ- ဆင်းရဲခပ်သိမ်း
ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းရာ မြတ်နိဗ္ဗာန်၏။ ပစ္စယော- ရရာ၊ ရကြောင်း အား
ကောင်းသော အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ရှိရှိသမျှ အနန္တဝယ် ကုန်းမှာနေ ကိုးကုဋေ၊
ရေမှာနေ ဆယ်ကုဋေ၊ ကုန်းသတ္တဝါ ရေသတ္တဝါ သဗ္ဗေသတ္တာ
သတ္တဝါအပေါင်း စကြဝဠာတံတိုင်း ဖီလာပတ်ကုံး ကုန်းမကျန်
ရေမကျန် အထက်ဘဝဂ် အောက်အဝီစိအထိ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ
ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား...
အကျွန်ုပ်တို့၏ ပြုလုပ်သမျှ ဒါနကုသိုလ်၊ ဆောက်တည်သမျှ
သီလကုသိုလ်၊ ပွားများ အားထုတ်သမျှ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ အဓိဋ္ဌာန်
ပါရမီကုသိုလ်တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ညီတူညီမျှ
ရကြရအောင် အားလုံး... ကြားကြားသမျှ... အမျှ.. အမျှ..
အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော။

အရိယာအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ပို့သသောမေတ္တာ၊
ပေးဝေသော အမျှကိုလည်း အကျွန်ုပ်တို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့်
သာဓု...သာဓု...သာဓုပါ အရှင်ဘုရား။

RQ

x@dotkfsm;

- စာစဉ်(၁) သုံးပါးလက္ခဏာယာဉ် နိဗ္ဗာန်ဝင်
(အလုပ်ပေးတရားတော်)
- စာစဉ်(၂) နေဝင်ခါနီး ခရီးသည်
(ရှုကွက်တရားတော်)
- စာစဉ်(၃) သဘောသုညတ နိဗ္ဗာန်ရ
(အလုပ်ပေးတရားတော်)
- စာစဉ်(၄) ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်
(ရှုကွက်တရားတော်)

$$x \in \mathcal{S}_m \text{ t. w. } y \in \mathcal{S}_m;$$

စာစဉ်(၅)	တရားသံလေး ငြိမ်းချမ်းအေး
(အလုပ်ပေးတရားတော်)
စာစဉ်(၆)	မလွဲသာလို့ ခွဲခွါရတော့မယ်
(အလုပ်ပေးတရားတော်)
စာစဉ်(၇)	အပါယ်တံခါးပိတ် ကုသိုလ်စိတ်
(အလုပ်ပေးတရားတော်)
စာစဉ်(၈)	ချမ်းသာဖို့ရာ မိတ်ကောင်းရှာ
(အလုပ်ပေးတရားတော်)

oJif*10p6 em urp@efyb
25-Ejrmufai0vkxoftr0ftjzpf
"r@jyl ykZnft yfjonf..

& [ef'ᵛ, um & [ef'ᵛ, dmr
ဦးမှီးတင် + ဒေါ်သောင်းကြည်
သားသမီး မြေးမြစ်များ
သီရိမင်္ဂလာရပ်ကွက်
ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့။